

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 259

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

23 iulie 2018

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 259/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 259/02 Cauza C-85/16 P și C-86/16 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 mai 2018 – SA/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Kenzo [Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Cereri de înregistrare a mărcii verbale KENZO ESTATE — Marca verbală anterioară a Uniunii Europene KENZO — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (5) — Motiv relativ de refuz al înregistrării — Renum — Motiv întemeiat] 2

2018/C 259/03 Cauzele conexe C-259/16 și C-260/16: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) (C-259/16), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici (C-259/16), Fercam SpA (C-259/16), Associazione non Riconosciuta Alsea (C-259/16), Associazione Fedit (C-259/16), Carioni Spedizioni Internazionali Srl (C-259/16), Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali – Fedespedi (C-259/16), Tnt Global Express SpA (C-259/16), Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) (C-260/16), DHL Express (Italy) Srl (C-260/16), Federal Express Europe Inc. (C-260/16), United Parcel Service Italia Ups Srl (C-260/16)/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico (Trimitere preliminară — Servicii poștale în Uniunea Europeană — Directiva 97/67/CE — Articolele 2, 7 și 9 — Directiva 2008/6/CE — Noțiunea „furnizor de servicii poștale” — Întreprinderi de transport rutier, de expediție și de curierat expres care furnizează servicii de colectare, de sortare, de transport și de livrare a trimerilor poștale — Autorizație necesară pentru furnizarea serviciilor poștale destinate publicului — Contribuție la costurile serviciului universal) 3

RO

2018/C 259/04	Cauza C-370/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 30 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Novara – Italia) – Bruno Dell’Acqua/Eurocom Srl, Regione Lombardia (Trimitere preliminară — Privilegii și imunități ale Uniunii Europene — Protocolul nr. 7 — Articolul 1 — Necesitatea sau lipsa necesității unei autorizații prealabile din partea Curții — Fonduri structurale — Contribuție financiară a Uniunii Europene — Procedură de poprire față de o autoritate națională privind sume provenite din această contribuție)	4
2018/C 259/05	Cauza C-382/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Rheinland-Pfalz – Germania) – Hornbach-Baumarkt AG/Finanzamt Landau (Trimitere preliminară — Libertatea de stabilire — Impozit pe profit — Reglementare a unui stat membru — Stabilirea venitului impozabil al societăților — Avantaj acordat cu titlu gratuit de o societate rezidentă unei societăți nerezidente de care este legată prin raporturi de interdependență — Rectificare a veniturilor impozabile ale societății rezidente — Lipsa rectificării veniturilor impozabile în cazul unui avantaj identic acordat de o societate rezidentă unei alte societăți rezidente de care este legată prin astfel de raporturi — Restricție privind libertatea de stabilire — Justificare)	5
2018/C 259/06	Cauza C-426/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 29 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgia) – Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW și alții/Vlaams Gewest [Trimitere preliminară — Protecția bunăstării animalelor în momentul uciderii — Metode speciale de sacrificare prevăzute de ritualuri religioase — Sărbătoarea musulmană a Sacrificiului — Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 — Articolul 2 litera (k) — Articolul 4 alineatul (4) — Obligația de a efectua sacrificarea religioasă într-un abator care respectă cerințele Regulamentului (CE) nr. 853/2004 — Validitate — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 10 — Libertatea de religie — Articolul 13 TFUE — Respectarea obiceiurilor naționale în materie de ritualuri religioase]	5
2018/C 259/07	Cauza C-483/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Törvényszék – Ungaria) – Zolt Sziber/ERSTE Bank Hungary Zrt [Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii — Directiva 93/13/CEE — Articolul 7 alineatul (1) — Contracte de împrumut încheiate într-o monedă străină — Legislație națională care prevede cerințe procedurale specifice pentru a contesta caracterul abuziv — Principiul echivalenței — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă]	6
2018/C 259/08	Cauza C-517/16: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Polonia) – Stefan Czerwiński/Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku [Trimitere preliminară — Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Coordonarea sistemelor de securitate socială — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Domeniu de aplicare material — Articolul 3 — Declarație a statelor membre în conformitate cu articolul 9 — Pensie de tranziție — Calificare — Regimuri legale de prepensionare — Excepție de la regula de cumulare a perioadelor în temeiul articolului 66]	7
2018/C 259/09	Cauza C-526/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 31 mai 2018 – Comisia Europeană/Republica Polonă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2011/92/CE — Evaluare a efectului asupra mediului al unor foraje de prospectare sau de explorare a gazului de șist — Foraj în profunzime — Criterii de selecție — Determinare a unor praguri)	7
2018/C 259/10	Cauza C-542/16: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen – Suedia) – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag/Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Jan-Erik Strobel și alții/Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag (Trimitere preliminară — Directiva 2002/92/CE — Domeniu de aplicare — Noțiunea „intermediere de asigurări” — Directiva 2004/39/CE — Domeniu de aplicare — Noțiunea „consiliere în investiții” — Consiliere acordată în cadrul unei intermedieri de asigurări și care vizează plasarea de capital în cadrul unei asigurări de viață cu acumulare de capital — Calificarea activității unui intermediar de asigurări în lipsa intenției acestuia de a încheia un contract de asigurare real)	8

2018/C 259/11	Cauza C-633/16: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Sø- og Handelsretten – Danemarca) – Ernst & Young P/S/Konkurrencerådet (Trimitere preliminară — Controlul operațiunilor de concentrare între întreprinderi — Regulamentul (CE) nr. 139/2004 — Articolul 7 alineatul (1) — Punerea în aplicare a unei concentrări înainte de notificarea Comisiei Europene și de declararea compatibilității cu piața comună — Interdicție — Întindere — Noțiunea de concentrare — Rezilierea unui acord de cooperare cu un terț de către una dintre întreprinderile participante la concentrare)	9
2018/C 259/12	Cauza C-647/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal administratif de Lille – Franța) – Adil Hassan/Préfet du Pas-de-Calais [Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-un stat membru de un resortisant al unei țări terțe — Proceduri de preluare și de reprimire — Articolul 26 alineatul (1) — Adoptarea și notificarea deciziei de transfer anterior acceptării cererii de reprimire de către statul membru solicitat]	9
2018/C 259/13	Cauzele conexe C-660/16 și C-661/16: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt Dachau/Achim Kollroß (C-660/16), Finanzamt Göppingen/Erich Wirtl (C-661/16) [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Furnizare de bunuri — Articolul 65 — Articolul 167 — Plată în avans pentru achiziționarea unui bun neurmată de livrarea acestuia din urmă — Condamnare penală a reprezentanților legali ai furnizorului pentru înșelăciune — Insolvabilitatea furnizorului — Deducerea taxei achitate în amonte — Condiții — Articolele 185 și 186 — Regularizare de către autoritatea fiscală națională — Condiții]	10
2018/C 259/14	Cauza C-190/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Madrid – Spania) – Lu Zheng/Ministerio de Economía y Competitividad [Trimitere preliminară — Controlul numerarului la intrarea sau la ieșirea din Uniunea Europeană — Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 — Domeniu de aplicare — Articolul 63 TFUE — Libera circulație a capitalurilor — Resortisant al unei țări terțe care transportă în bagajele sale o sumă importantă în numerar nedeclarată — Obligație de declarare legată de ieșirea acestei sume de pe teritoriul spaniol — Sancțiuni — Proportionalitate]	11
2018/C 259/15	Cauza C-251/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 31 mai 2018 – Comisia Europeană/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Colectarea și tratarea apelor urbane reziduale — Directiva 91/271/CEE — Articolele 3, 4 și 10 — Hotărâre a Curții prin care se constată o neîndeplinire a obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 alineatul (2) TFUE — Sancțiuni pecuniare — Penalitate cu titlu cominatoriu și sumă forfetară)	11
2018/C 259/16	Cauza C-306/17: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tatabányai Törvényszék – Ungaria) – Éva Nothartová/Sámson József Boldizsár [Trimitere preliminară — Spațiu de libertate, securitate și justiție — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 — Competență judiciară — Competențe speciale — Articolul 8 punctul 3 — Cerere reconvențională care rezultă sau nu rezultă în urma aceluiași contract sau fapt pe care s-a bazat cererea principală]	12
2018/C 259/17	Cauza C-335/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven kasatsionen sad – Bulgaria) – Neli Valcheva/Georgios Babanarakis [Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Domeniu de aplicare — Noțiunea „drept de vizită” — Articolul 1 alineatul (2) litera (a) și articolul 2 punctele 7 și 10 — Drept de vizită al bunicilor]	13
2018/C 259/18	Cauza C-390/17 P: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 mai 2018 – Irit Azoulay și alții/Parlamentul European [Recurs — Funcție publică — Remunerație — Alocații familiale — Alocație școlară — Refuz de rambursare a unor cheltuieli de școlarizare — Articolul 3 alineatul (1) din anexa VII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene]	13

2018/C 259/19	Cauze conexe C-519/17 P și C-522/17 P-C-525/17 P: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 mai 2018 – L'Oréal/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Guinot SAS (Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cereri de înregistrare a mărcilor verbale MASTER PRECISE, MASTER SMOKY, MASTER SHAPE, MASTER DUO și MASTER DRAMA — Marca figurativă națională anterioară MASTERS COLORS PARIS — Respingerea cererilor de înregistrare — Insuficiența motivării — Examinare din oficiu de către instanță)	14
2018/C 259/20	Cauza C-537/17: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Berlin – Germania) – Claudia Wegener/Royal Air Maroc SA [Trimitere preliminară — Transport aerian — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Articolul 3 alineatul (1) — Domeniu de aplicare — Noțiunea „zbor cu legătură directă” — Zbor cu plecare de pe un aeroport situat pe teritoriul unui stat membru, care cuprinde o legătură directă pe un aeroport situat pe teritoriul unui stat terț și care are ca destinație finală un alt aeroport din acest stat terț]	15
2018/C 259/21	Cauza C-50/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 29 ianuarie 2018 – Mijo Mestrovic	15
2018/C 259/22	Cauza C-64/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 1 februarie 2018 – Zoran Maksimovic	16
2018/C 259/23	Cauza C-73/18 P: Recurs introdus la 2 februarie 2018 de Cotécnica, S. C. C. L. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 20 noiembrie 2017 în cauza T-465/16, Cotécnica/EUIPO – Visán Industrias Zootécnicas (Cotecnica OPTIMA)	17
2018/C 259/24	Cauza C-140/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 22 februarie 2018 – Humbert Jörg Köfler și alții	17
2018/C 259/25	Cauza C-146/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 23 februarie 2018 – Humbert Jörg Köfler	18
2018/C 259/26	Cauza C-148/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 23 februarie 2018 – Humbert Jörg Köfler și alții	18
2018/C 259/27	Cauza C-214/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy w Sopocie (Polonia) la 26 martie 2018 – H.W	19
2018/C 259/28	Cauza C-260/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 16 aprilie 2018 – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak/Raiffeisen Bank Polska SA	19
2018/C 259/29	Cauza C-271/18 P: Recurs introdus la 19 aprilie 2018 de Republica Slovacă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 5 februarie 2018 în cauza T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa/Comisia	20
2018/C 259/30	Cauza C-273/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 20 aprilie 2018 – SIA „Kuršu zeme”	22
2018/C 259/31	Cauza C-277/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa (Portugalia) la 24 aprilie 2018 – Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal L ^{da} /Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo	22
2018/C 259/32	Cauza C-278/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 24 aprilie 2018 – Manuel Jorge Sequeira Mesquita/Fazenda Pública	23
2018/C 259/33	Cauza C-279/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social de Barcelona (Spania) la 24 aprilie 2018 – Magdalena Molina Rodríguez/Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)	23
2018/C 259/34	Cauza C-281/18 P: Recurs introdus la 24 aprilie 2018 de Repower AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 21 februarie 2018 în cauza T-727/16, Repower/EUIPO	24

2018/C 259/35	Cauza C-283/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Almería (Spania) la 25 aprilie 2018 – Liliana Beatriz Moya Privitello și Sergio Daniel Martín Durán/Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito	25
2018/C 259/36	Cauza C-291/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 26 aprilie 2018 – Grup Servicii Petroliere SA / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	26
2018/C 259/37	Cauza C-293/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la 26 aprilie 2018 – Sindicato Nacional de CCOO de Galicia/Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega	26
2018/C 259/38	Cauza C-295/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) la 30 aprilie 2018 – Mediterranean Shipping Company (Portugal) – Agentes de Navegação SA/Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA	27
2018/C 259/39	Cauza C-321/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 9 mai 2018 – Terre wallonne ASBL/Région wallonne	28
2018/C 259/40	Cauza C-345/18 P: Recurs introdus la 25 mai 2018 de Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA și Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 15 martie 2018 în cauza T-211/16, Caviro Distillerie și alții/Comisia	28

Tribunalul

2018/C 259/41	Cauzele conexate T-568/16 și T-599/16: Hotărârea Tribunalului din 14 iunie 2018 – Spagnolli și alții/Comisia („Funcție publică — Funcționari — Decesul unui soț funcționar — Succesori în drepturi ai funcționarului decedat — Pensie de urmaș — Pensie de orfan — Schimbare a postului funcționarului, soț supraviețuitor — Adaptare a salariului — Metodă de calcul al pensiilor de urmaș și de orfan — Articolul 81a din statut — Aviz de modificare a drepturilor de pensie — Act care lezează în sensul articolului 91 din statut — Articolul 85 din statut — Restituirea plăților nedatorate — Condiții — Cerere de despăgubire pentru prejudiciul material și moral”)	30
2018/C 259/42	Cauza T-597/16: Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2018 – OW/AESA („Funcție publică — Agenți temporari — Repartizare în interesul serviciului — Transfer pe un nou post — Eroare vădită de apreciere — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Abuz de putere”)	31
2018/C 259/43	Cauza T-882/16: Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2018 – Sipral World/EUIPO – La Dolfina (DOLFINA) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca verbală a Uniunii Europene DOLFINA — Lipsa utilizării serioase a mărcii — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Obligație de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 din Regulamentul 2017/1001)"]	31
2018/C 259/44	Cauza T-72/17: Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2018 – Schmid/EUIPO – Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă Steirisches Kürbiskernöl — Indicație geografică protejată — Articolul 15, articolul 51 alineatul (1) litera (a) și articolul 55 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 18, articolul 58 alineatul (1) litera (a) și articolul 62 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Utilizare serioasă a mărcii — Utilizare ca marcă”]	32

2018/C 259/45	Cauza T-136/17: Hotărârea Tribunalului din 12 iunie 2018 – Cotécnica/EUIPO – Mignini & Petrini (cotecnica MAXIMA) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative cotecnica MAXIMA — Marca națională figurativă anterioară MAXIM Alimento Superpremium — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	33
2018/C 259/46	Cauza T-165/17: Hotărârea Tribunalului din 14 iunie 2018 – Emcur/EUIPO – Emcure Pharmaceuticals (EMCURE) {„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale EMCURE — Mărcile Uniunii Europene și națională verbale anterioare EMCUR — Motiv relativ de refuz — Similitudinea produselor și a serviciilor — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”}	33
2018/C 259/47	Cauza T-294/17: Hotărârea Tribunalului din 14 iunie 2018 – Lion’s Head Global Partners/EUIPO – Lion Capital (Lion’s Head) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca verbală Lion’s Head — Marca verbală a Uniunii Europene anterioară LION CAPITAL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	34
2018/C 259/48	Cauza T-369/17: Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2018 – Winkler/Comisia („Funcție publică — Funcționari — Transferul drepturilor de pensie naționale — Deciziei de stabilire a numărului de ani de plată a contribuțiilor — Termen rezonabil — Dreptul de a fi ascultat — Securitate juridică — Egalitate de tratament — Încredere legitimă — Răspundere — Prejudiciu material”)	35
2018/C 259/49	Cauza T-375/17: Hotărârea Tribunalului din 12 iunie 2018 – Fenyves/EUIPO (Blue) („Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Blue — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)	35
2018/C 259/50	Cauza T-456/17: Ordonanța Tribunalului din 8 iunie 2018 – Lupu/EUIPO – Dzhihangir (Djili soy original DS) („Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Djili soy original DS — Marca națională verbală anterioară DJILI — Motiv relativ de refuz — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit lipsită de orice temei juridic”)	36
2018/C 259/51	Cauza T-608/17: Ordonanța Tribunalului din 6 iunie 2018 – Grupo Bimbo/EUIPO – DF World of Spices (TAKIS FUEGO) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Renunțarea la cererea de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”)	36
2018/C 259/52	Cauza T-280/18: Acțiune introdusă la 3 mai 2018 – ABLV Bank/SRB	37
2018/C 259/53	Cauza T-281/18: Acțiune introdusă la 3 mai 2018 – ABLV Bank/BCE	38
2018/C 259/54	Cauza T-282/18: Acțiune introdusă la 3 mai 2018 – Bernis și alții/SRB	39
2018/C 259/55	Cauza T-283/18: Acțiune introdusă la 3 mai 2018 – Bernis și alții/BCE	40
2018/C 259/56	Cauza T-299/18: Acțiune introdusă la 16 mai 2018 – Strabag Belgium/Parlamentul	41
2018/C 259/57	Cauza T-304/18: Acțiune introdusă la 8 mai 2018 – MLPS/Comisia	42
2018/C 259/58	Cauza T-308/18: Acțiune introdusă la 17 mai 2018 – Hamas/Consiliul	43
2018/C 259/59	Cauza T-310/18: Acțiune introdusă la 15 mai 2018 – EPSU și Willem Goudriaan/Comisia	44

2018/C 259/60	Cauza T-320/18: Acțiune introdusă la 22 mai 2018 – WD/EFSA	45
2018/C 259/61	Cauza T-324/18: Acțiune introdusă la 28 mai 2018 – VI.TO./EUIPO – Bottega (Forma unei sticle aurii)	46
2018/C 259/62	Cauza T-331/18: Acțiune introdusă la 31 mai 2018 – Szécsi și Somossy/Comisia	46
2018/C 259/63	Cauza T-332/18: Acțiune introdusă la 28 mai 2018 – Marry Me Group/EUIPO (MARRY ME)	47
2018/C 259/64	Cauza T-333/18: Acțiune introdusă la 28 mai 2018 – Marry Me Group/EUIPO (marry me)	48
2018/C 259/65	Cauza T-335/18: Acțiune introdusă la 31 mai 2018 – Mubarak și alții/Consiliul	48
2018/C 259/66	Cauza T-338/18: Acțiune introdusă la 31 mai 2018 – Saleh Thabet/Consiliul	49
2018/C 259/67	Cauza T-349/18: Acțiune introdusă la 5 iunie 2018 – Hauzenberger/EUIPO (TurboPerformance) . . .	50
2018/C 259/68	Cauza T-350/18: Acțiune introdusă la 5 iunie 2018 – Euronet Consulting/Comisia	50
2018/C 259/69	Cauza T-353/18: Acțiune introdusă la 28 mai 2018 – Promeco/EUIPO – Aerts (veselă)	51

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2018/C 259/01)

Ultima publicație

JO C 249, 16.7.2018.

Publicații anterioare

JO C 240, 9.7.2018.

JO C 231, 2.7.2018.

JO C 221, 25.6.2018.

JO C 211, 18.6.2018.

JO C 200, 11.6.2018.

JO C 190, 4.6.2018.

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 mai 2018 – SA/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Kenzo

(Cauza C-85/16 P și C-86/16 P) ⁽¹⁾

[Rekurs — Marcă a Uniunii Europene — Cereri de înregistrare a mărcii verbale KENZO ESTATE — Marca verbală anterioară a Uniunii Europene KENZO — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (5) — Motiv relativ de refuz al înregistrării — Renum — Motiv întemeiat]

(2018/C 259/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurrent: Kenzo Tsujimoto (reprezentanți: A. Wenninger-Lenz, M. Ring și W. von der Osten-Sacken, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral, agent), Kenzo (reprezentanți: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi și N. Parrotta, avocați)

Dispozitivul

1) Respinge recursurile.

2) Îl obligă pe domnul Kenzo Tsujimoto la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 335, 12.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) –Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) (C-259/16), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici (C-259/16), Fercam SpA(C-259/16), Associazione non Riconosciuta Alsea (C-259/16), Associazione Fedit (C-259/16), Carioni Spedizioni Internazionali Srl (C-259/16), Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali – Fedespedi (C-259/16), Tnt Global Express SpA (C-259/16), Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) (C-260/16), DHL Express (Italy) Srl (C-260/16), Federal Express Europe Inc. (C-260/16), United Parcel Service Italia Ups Srl (C-260/16)/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

(Cauzele conexate C-259/16 și C-260/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Servicii poștale în Uniunea Europeană — Directiva 97/67/CE — Articolele 2, 7 și 9 — Directiva 2008/6/CE — Noțiunea „furnizor de servicii poștale” — Întreprinderi de transport rutier, de expediție și de curierat expres care furnizează servicii de colectare, de sortare, de transport și de livrare a trimerilor poștale — Autorizație necesară pentru furnizarea serviciilor poștale destinate publicului — Contribuție la costurile serviciului universal)

(2018/C 259/03)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamante: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) (C-259/16), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici (C-259/16), Fercam SpA(C-259/16), Associazione non Riconosciuta Alsea (C-259/16), Associazione Fedit (C-259/16), Carioni Spedizioni Internazionali Srl (C-259/16), Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali – Fedespedi (C-259/16), Tnt Global Express SpA (C-259/16), Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) (C-260/16), DHL Express (Italy) Srl (C-260/16), Federal Express Europe Inc. (C-260/16), United Parcel Service Italia Ups Srl (C-260/16)

Pârți: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

Cu participarea: Poste Italiane SpA (C-260/16)

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 punctele 1, 1a și 6 din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiile principale, potrivit căreia întreprinderile de transport rutier, de expediție sau de curierat expres care furnizează servicii de colectare, de sortare, de transport și de livrare a trimerilor poștale constituie, cu excepția cazului în care activitatea lor se limitează la transportul trimerilor poștale, furnizori de servicii poștale, în sensul articolului 2 punctul 1a din această directivă.
- 2) Articolul 2 punctul 19 și articolul 9 alineatul (1) din Directiva 97/67, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiile principale, care impune oricărei întreprinderi de transport rutier, de expediție și de curierat expres să dispună de o autorizație generală pentru furnizarea de servicii poștale, cu condiția ca această reglementare să fie justificată de una dintre cerințele esențiale enumerate la articolul 2 punctul 19 din această directivă și să respecte principiul proporționalității, în sensul de a fi în măsură să garanteze obiectivul urmărit și de a nu depăși ceea ce este necesar pentru a l atinge, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

- 3) Articolul 7 alineatul (4) și articolul 9 alineatul (2) din Directiva 97/67, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiile principale, care impune titularilor unei autorizații generale pentru furnizarea de servicii poștale să contribuie la un fond de compensare a obligațiilor serviciului universal, atunci când, din perspectiva utilizatorilor, se poate considera că aceste servicii intră în sfera serviciului universal, deoarece sunt substituibile, într-un grad suficient de mare, serviciului universal.

(¹) JO C 343, 19.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 30 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Novara – Italia) – Bruno Dell’Acqua/Eurocom Srl, Regione Lombardia

(Cauza C-370/16) (¹)

(Trimitere preliminară — Privilegiu și imunități ale Uniunii Europene — Protocolul nr. 7 — Articolul 1 — Necesitatea sau lipsa necesității unei autorizații prealabile din partea Curții — Fonduri structurale — Contribuție financiară a Uniunii Europene — Procedură de poprire față de o autoritate națională privind sume provenite din această contribuție)

(2018/C 259/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Novara

Părțile din procedura principală

Reclamant: Bruno Dell’Acqua

Pârâte: Eurocom Srl, Regione Lombardia

cu participarea: Renato Quattrocchi, Antonella Pozzoli, Loris Lucini, Diego Chierici, Nicoletta Malaraggia, Elio Zonca, Sonia Fusi, Danilo Cattaneo, Alberto Terraneo, Luigi Luzzi

Dispozitivul

Articolul 1 ultima teză din Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene trebuie să fie interpretat în sensul că autorizația prealabilă a Curții nu este necesară atunci când un terț inițiază o procedură de poprire a unei creanțe față de un organism dintr-un stat membru, care are o datorie corespunzătoare față de debitorul terțului, beneficiar al unor fonduri acordate în scopul executării unor proiecte cofinanțate prin Fondul Social European.

(¹) JO C 383, 17.10.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Rheinland-Pfalz – Germania) – Hornbach-Baumarkt AG/Finanzamt Landau

(Cauza C-382/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libertatea de stabilire — Impozit pe profit — Reglementare a unui stat membru — Stabilirea venitului impozabil al societăților — Avantaj acordat cu titlu gratuit de o societate rezidentă unei societăți nerezidente de care este legată prin raporturi de interdependență — Rectificare a veniturilor impozabile ale societății rezidente — Lipsa rectificării veniturilor impozabile în cazul unui avantaj identic acordat de o societate rezidentă unei alte societăți rezidente de care este legată prin astfel de raporturi — Restricție privind libertatea de stabilire — Justificare)

(2018/C 259/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hornbach-Baumarkt AG

Pârâtă: Finanzamt Landau

Dispozitivul

Articolul 43 CE (devenit articolul 49 TFUE) coroborat cu articolul 48 CE (devenit articolul 54 TFUE) trebuie să fie interpretat în sensul că nu se opune în principiu unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia veniturile unei societăți rezidente într-un stat membru care a acordat unei societăți stabilite în alt stat membru, de care este legată prin raporturi de interdependență, avantaje în condiții care diferă de cele care ar fi fost convenite, în împrejurări identice sau similare, între terți independenți unii față de alții trebuie să fie calculate în același mod în care ar fi fost calculate dacă condițiile convenite între astfel de terți ar fi fost aplicabile și trebuie să facă obiectul unei rectificări, deși nu se realizează o asemenea rectificare a veniturilor impozabile atunci când aceleași avantaje au fost acordate de o societate rezidentă unei alte societăți rezidente, de care este legată prin raporturi de interdependență. Revine însă instanței naționale competența de a verifica dacă reglementarea în discuție în litigiul principal oferă contribuabilului rezident posibilitatea de a dovedi că condițiile respective au fost convenite din rațiuni comerciale care decurg din poziția sa de asociat al societății nerezidente.

⁽¹⁾ JO C 343, 19.9.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 29 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgia) – Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW și alții/Vlaams Gewest

(Cauza C-426/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Protecția bunăstării animalelor în momentul uciderii — Metode speciale de sacrificare prevăzute de ritualuri religioase — Sărbătoarea musulmană a Sacrificiului — Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 — Articolul 2 litera (k) — Articolul 4 alineatul (4) — Obligația de a efectua sacrificarea religioasă într-un abator care respectă cerințele Regulamentului (CE) nr. 853/2004 — Validitate — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 10 — Libertatea de religie — Articolul 13 TFUE — Respectarea obiceiurilor naționale în materie de ritualuri religioase]

(2018/C 259/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Limburg, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen Oost-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van West-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Vlaams-Brabant, VZW, Association Internationale Diyanet de Belgique, IVZW, Islamitische Federatie van België, VZW, Rassemblement des Musulmans de Belgique, VZW, Erkan Konak, Chaibi El Hassan

Pârât: Vlaams Gewest

Cu participarea: Global Action in the Interest of Animals (GAIA) VZW

Dispozitivul

Examinarea întrebării preliminare nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii coroborat cu articolul 2 litera (k) din acesta din perspectiva articolului 10 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 13 TFUE.

⁽¹⁾ JO C 383, 17.10.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Törvényszék – Ungaria) – Zsolt Sziber/ERSTE Bank Hungary Zrt

(Cauza C-483/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii — Directiva 93/13/CEE — Articolul 7 alineatul (1) — Contracte de împrumut încheiate într-o monedă străină — Legislație națională care prevede cerințe procedurale specifice pentru a contesta caracterul abuziv — Principiul echivalenței — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă]

(2018/C 259/07)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamant: Zsolt Sziber

Pârâtă: ERSTE Bank Hungary Zrt

Cu participarea: Mónika Szeder

Dispozitivul

1) Articolul 7 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că nu se opune, în principiu, unei reglementări naționale care prevede cerințe procedurale specifice, precum cele în discuție în litigiul principal, pentru acțiunile introduse de consumatori care au încheiat contracte de împrumut în monedă străină ce conțin o clauză privind diferența dintre cursul de schimb aplicabil la acordarea împrumutului și cel aplicabil la rambursarea acestuia și/sau o clauză care prevede o opțiune de modificare unilaterală ce permite creditorului să majoreze dobânzile, comisioanele și costurile, cu condiția ca constatarea caracterului abuziv al clauzelor cuprinse într-un astfel de contract să permită restabilirea situației în drept și în fapt în care s ar fi aflat consumatorul în lipsa acestor clauze abuzive.

2) Directiva 93/13 trebuie interpretată în sensul că se aplică și situațiilor care nu prezintă un element transfrontalier.

⁽¹⁾ JO C 419, 14.11.2016.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Polonia) – Stefan Czerwiński/Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

(Cauza C-517/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Coordonarea sistemelor de securitate socială — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Domeniu de aplicare material — Articolul 3 — Declarație a statelor membre în conformitate cu articolul 9 — Pensie de tranziție — Calificare — Regimuri legale de prepensionare — Excepție de la regula de cumulare a perioadelor în temeiul articolului 66]

(2018/C 259/08)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Apelacyjny w Gdańsku

Părțile din procedura principală

Reclamant: Stefan Czerwiński

Pârât: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

Dispozitivul

- 1) Clasificarea unei prestații sociale într-una dintre ramurile de securitate socială enumerate la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, efectuată de autoritatea națională competentă în declarația dată de statul membru în temeiul articolului 9 alineatul (1) din regulamentul menționat, nu are caracter definitiv. Calificarea unei prestații sociale poate fi efectuată de instanța națională în cauză în mod autonom și în funcție de elementele constitutive ale prestației sociale în discuție, cu sesizarea Curții, dacă este cazul, cu o întrebare preliminară.
- 2) O prestație precum cea în discuție în litigiul principal trebuie să fie considerată o „prestație pentru limită de vârstă”, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 883/2004.

⁽¹⁾ JO C 22, 23.1.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 31 mai 2018 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-526/16) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2011/92/CE — Evaluare a efectului asupra mediului al unor foraje de prospectare sau de explorare a gazului de șist — Foraj în profunzime — Criterii de selecție — Determinare a unor praguri)

(2018/C 259/09)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Owsiany-Hornung, D. Milanowska și C. Zadra, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna, D. Krawczyk, M. Orion Jędrysek, H. Schwarz și K. Majcher, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că a exclus proiectele de prospectare sau de explorare a zăcămintelor de gaz de șist prin foraje de o adâncime de până la 5 000 de metri de la procedura prin care se urmărește să se determine dacă era necesară o evaluare a efectului asupra mediului, cu excepția forajelor de o adâncime minimă de 1 000 de metri în zonele de captare de apă și de protecție a resurselor de ape interioare, precum și în zonele care fac obiectul unor regimuri de protecție a naturii, cum ar fi parcurile naționale, rezervațiile naturale, parcurile naturale și zonele „Natura 2000” și împrejurimile lor, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor articolului 2 alineatul (1) coroborat cu articolul 4 alineatele (2) și (3), precum și ale anexelor II și III la Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului.
- 2) Obligă Republica Polonă să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 14, 16.1.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen – Suedia) – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag/Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Jan-Erik Strobel și alții/Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

(Cauza C-542/16) (¹)

(Trimitere preliminară — Directiva 2002/92/CE — Domeniu de aplicare — Noțiunea „intermediere de asigurări” — Directiva 2004/39/CE — Domeniu de aplicare — Noțiunea „consiliere în investiții” — Consiliere acordată în cadrul unei intermedieri de asigurări și care vizează plasarea de capital în cadrul unei asigurări de viață cu acumulare de capital — Calificarea activității unui intermediar de asigurări în lipsa intenției acestuia de a încheia un contract de asigurare real)

(2018/C 259/10)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Erik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson, Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson

Pârâți: Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 punctul 3 din Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări trebuie interpretat în sensul că intră sub incidența noțiunii „intermediere de asigurări” efectuarea unor acțiuni pregătitoare în vederea încheierii unui contract de asigurare, chiar în lipsa intenției intermediarului de asigurări în discuție de a încheia un contract de asigurare real.

- 2) Consilierea financiară referitoare la plasarea de capital acordată în cadrul unei intermediari de asigurări având ca obiect încheierea unui contract de asigurare de viață cu acumulare de capital intră în domeniul de aplicare al Directivei 2002/92, iar nu în cel al Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului.

⁽¹⁾ JO C 14, 16.1.2017.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Sø-
og Handelsretten – Danemarca) – Ernst & Young P/S/Konkurrencerådet**

(Cauza C-633/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Controlul operațiunilor de concentrare între întreprinderi — Regulamentul (CE) nr. 139/2004 — Articolul 7 alineatul (1) — Punerea în aplicare a unei concentrări înainte de notificarea Comisiei Europene și de declararea compatibilității cu piața comună — Interdicție — Întindere — Noțiunea de concentrare — Rezilierea unui acord de cooperare cu un terț de către una dintre întreprinderile participante la concentrare)

(2018/C 259/11)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Sø- og Handelsretten

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ernst & Young P/S

Pârât: Konkurrencerådet

Dispozitivul

Articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004, privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi („Regulamentul CE privind concentrările”), trebuie interpretat în sensul că o concentrare nu este pusă în aplicare decât printr-o operațiune care, în tot sau în parte, în fapt sau în drept, contribuie la modificarea controlului asupra întreprinderii țintă. Rezilierea unui acord de cooperare, în împrejurări precum cele din litigiul principal, a căror verificare revine instanței de trimitere, nu poate fi considerată ca determinând punerea în aplicare a unei concentrări, iar aceasta independent de aspectul dacă această reziliere a produs efecte pe piață.

⁽¹⁾ JO C 46, 13.2.2017.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de
Tribunal administratif de Lille – Franța) – Adil Hassan/Préfet du Pas-de-Calais**

(Cauza C-647/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-un stat membru de un resortisant al unei țări terțe — Proceduri de preluare și de reprimire — Articolul 26 alineatul (1) — Adoptarea și notificarea deciziei de transfer anterior acceptării cererii de reprimire de către statul membru solicitat]

(2018/C 259/12)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administratif de Lille

Părțile din procedura principală

Reclamant: Adil Hassan

Pârât: Préfet du Pas-de-Calais

Dispozitivul

Articolul 26 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid trebuie interpretat în sensul că se opune ca statul membru care a adresat, unui alt stat membru pe care îl consideră responsabil în temeiul criteriilor stabilite de acest regulament, o cerere de preluare sau de reprimire a unei persoane prevăzute la articolul 18 alineatul (1) din regulamentul menționat să adopte o decizie de transfer și să o notifice persoanei menționate înainte ca statul membru solicitat să fi acceptat în mod explicit sau implicit această cerere.

(¹) JO C 70, 6.3.2017.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt Dachau/Achim Kollroß (C-660/16), Finanzamt Göppingen/Erich Wirtl (C-661/16)

(Cauzele conexe C-660/16 și C-661/16) (¹)

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Furnizare de bunuri — Articolul 65 — Articolul 167 — Plată în avans pentru achiziționarea unui bun neurmă de livrarea acestuia din urmă — Condamnare penală a reprezentanților legali ai furnizorului pentru înșelăciune — Insolvabilitatea furnizorului — Deducerea taxei achitate în amonte — Condiții — Articolele 185 și 186 — Regularizare de către autoritatea fiscală națională — Condiții]

(2018/C 259/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Finanzamt Dachau (C-660/16), Finanzamt Göppingen (C-661/16)

Pârâți: Achim Kollroß (C-660/16), Erich Wirtl (C-661/16)

Dispozitivul

1) Articolele 65 și 167 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie să fie interpretate în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în cauzele principale, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente plății unui avans nu poate fi refuzat potențialului cumpărător al bunurilor respective atunci când acest avans a fost plătit și încasat și, la momentul acestei plăți, toate elementele pertinente ale viitoarei livrări puteau fi considerate ca fiind cunoscute de cumpărător, iar livrarea acestor bunuri apărea astfel ca fiind certă. Un asemenea drept va putea fi însă refuzat respectivului cumpărător dacă se stabilește, în raport cu elemente obiective, că, la momentul plății avansului, acesta știa sau nu putea în mod rezonabil să ignore că această livrare era incertă.

- 2) Articolele 185 și 186 din Directiva 2006/112 trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun, în împrejurări precum cele în discuție în cauzele principale, unei legislații sau unei practici naționale care are ca efect condiționarea regularizării taxei pe valoarea adăugată aferente plății unui avans în vederea livrării unui bun de restituirea acestui avans de către furnizor.

⁽¹⁾ JO C 86, 20.3.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Madrid – Spania) – Lu Zheng/Ministerio de Economía y Competitividad

(Cauza C-190/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Controlul numerarului la intrarea sau la ieșirea din Uniunea Europeană — Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 — Domeniu de aplicare — Articolul 63 TFUE — Libera circulație a capitalurilor — Resortisant al unei țări terțe care transportă în bagajele sale o sumă importantă în numerar nedeclarată — Obligație de declarare legată de ieșirea acestei sume de pe teritoriul spaniol — Sancțiuni — Proportionalitate]

(2018/C 259/14)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamant: Lu Zheng

Pârât: Ministerio de Economía y Competitividad

Dispozitivul

Articolele 63 și 65 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede că neîndeplinirea obligației de a declara sume importante în numerar care intră sau care ies de pe teritoriul acestui stat este pasibilă de o amendă de până la dublul sumei nedeclarate.

⁽¹⁾ JO C 221, 10.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 31 mai 2018 – Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-251/17) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Colectarea și tratarea apelor urbane reziduale — Directiva 91/271/CEE — Articolele 3, 4 și 10 — Hotărâre a Curții prin care se constată o neîndeplinire a obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 alineatul (2) TFUE — Sancțiuni pecuniare — Penalitate cu titlu cominatoriu și sumă forfetară)

(2018/C 259/15)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Manhaeve și L. Cimaglia, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de M. Russo și de F. De Luca, avvocati dello Stato)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pe care le presupune executarea Hotărârii din 19 iulie 2012, Comisia/Italia (C-565/10, nepublicată, EU:C:2012:476), Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE.
- 2) În cazul în care neîndeplinirea obligațiilor constatată la punctul 1 persistă în ziua pronunțării prezentei hotărâri, obligă Republica Italiană la plata către Comisia Europeană a unei penalități cu titlu cominatoriu de 30 112 500 de euro pe semestru de întârziere în punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru a se conforma Hotărârii din 19 iulie 2012, Comisia/Italia (C-565/10, nepublicată, EU:C:2012:476), de la data pronunțării prezentei hotărâri până la executarea completă a Hotărârii din 19 iulie 2012, Comisia/Italia (C-565/10, nepublicată, EU:C:2012:476), al cărei quantum efectiv trebuie calculat la finalul fiecărei perioade de șase luni prin reducerea cuantumului total aferent fiecăreia dintre aceste perioade cu un procent corespunzător proporției care reprezintă echivalentul-locuitor al aglomerărilor al căror sistem de colectare și de tratare a apelor urbane reziduale a devenit conform cu Hotărârea din 19 iulie 2012, Comisia/Italia (C-565/10, nepublicată, EU:C:2012:476), la sfârșitul perioadei avute în vedere, în raport cu echivalentul-locuitor al aglomerărilor care nu dispun de astfel de sisteme în ziua pronunțării prezentei hotărâri.
- 3) Obligă Republica Italiană la plata către Comisia Europeană a unei sume forfetare de 25 de milioane de euro.
- 4) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 221, 10.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tatabányai Törvényszék – Ungaria) – Éva Nothartová/Sámson József Boldizsár

(Cauza C-306/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Spațiu de libertate, securitate și justiție — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 — Competență judiciară — Competențe speciale — Articolul 8 punctul 3 — Cerere reconvențională care rezultă sau nu rezultă în urma aceluiași contract sau fapt pe care s-a bazat cererea principală]

(2018/C 259/16)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Tatabányai Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Éva Nothartová

Pârât: Sámson József Boldizsár

Dispozitivul

Articolul 8 punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că se aplică, cu titlu neexclusiv, într-o situație în care instanța competentă să judece o pretinsă încălcare a drepturilor legate de personalitatea reclamantului pentru motivul că fotografii și înregistrări video au fost realizate fără cunoștința acestuia este sesizată de pârât cu o cerere reconvențională în reparație în temeiul răspunderii delictuale sau cvasidelictuale a reclamantului, printre altele pentru restrângerea creației sale intelectuale care face obiectul cererii principale, atunci când examinarea acestei cereri reconvenționale impune ca această instanță să aprecieze legalitatea sau nelegalitatea faptelor pe care pârâtul își întemeiază propriile pretenții.

⁽¹⁾ JO C 269, 14.8.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven kasatsionen sad – Bulgaria) – Neli Valcheva/Georgios Babanarakis

(Cauza C-335/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Domeniu de aplicare — Noțiunea „drept de vizită” — Articolul 1 alineatul (2) litera (a) și articolul 2 punctele 7 și 10 — Drept de vizită al bunicilor]

(2018/C 259/17)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria)

Părțile din procedura principală

Recurentă: Neli Valcheva

Intimat: Georgios Babanarakis

Dispozitivul

Noțiunea „drept de vizită”, vizată la articolul 1 alineatul (2) litera (a), precum și la articolul 2 punctele 7 și 10 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, trebuie interpretată în sensul că include dreptul de vizită al bunicilor în privința nepoților lor.

⁽¹⁾ JO C 269, 14.8.2017.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 mai 2018 – Irit Azoulay și alții/Parlamentul European

(Cauza C-390/17 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Funcție publică — Remunerație — Alocații familiale — Alocație școlară — Refuz de rambursare a unor cheltuieli de școlarizare — Articolul 3 alineatul (1) din anexa VII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene]

(2018/C 259/18)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard, Darren Neville (reprezentanți: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European (reprezentanți: L. Deneys și E. Taneva, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Doamna Irit Azoulay, domnul Andrew Boreham, doamna Mirja Bouchard și domnul Darren Neville sunt obligați la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 412, 4.12.2017.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 mai 2018 – L'Oréal/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Guinot SAS

(Cauze conexate C-519/17 P și C-522/17 P-C-525/17 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cereri de înregistrare a mărcilor verbale MASTER PRECISE, MASTER SMOKY, MASTER SHAPE, MASTER DUO și MASTER DRAMA — Marca figurativă națională anterioară MASTERS COLORS PARIS — Respingerea cererilor de înregistrare — Insuficiența motivării — Examinare din oficiu de către instanță)

(2018/C 259/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: L'Oréal (reprezentanți: T. de Haan, P. Péters, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: D. Botis și D. Hanf, agenți), Guinot (reprezentant: A. Sion, avocat)

Dispozitivul

- 1) Anulează Ordonanțele Tribunalului Uniunii Europene din 26 iunie 2017, L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER PRECISE) (T-181/16, nepublicată, EU:T:2017:447), L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER SMOKY) (T-179/16, nepublicată, EU:T:2017:445), L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER SHAPE) (T-180/16, nepublicată, EU:T:2017:451), L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER DUO) (T-182/16 nepublicată, EU:T:2017:448), și L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER DRAMA) (T-183/16, nepublicată, EU:T:2017:449).
- 2) Trimite cauzele T-181/16, T-179/16, T-180/16, T-182/16 și T-183/16 la Tribunalul Uniunii Europene spre rejudecare.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 424, 11.12.2017.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 31 mai 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Berlin – Germania) – Claudia Wegener/Royal Air Maroc SA

(Cauza C-537/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Transport aerian — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Articolul 3 alineatul (1) — Domeniu de aplicare — Noțiunea „zbor cu legătură directă” — Zbor cu plecare de pe un aeroport situat pe teritoriul unui stat membru, care cuprinde o legătură directă pe un aeroport situat pe teritoriul unui stat terț și care are ca destinație finală un alt aeroport din acest stat terț]

(2018/C 259/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă-apelantă: Claudia Wegener

Pârâtă-intimată: Royal Air Maroc SA

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că acest regulament se aplică unui transport de pasageri efectuat în temeiul unei rezervări unice și care cuprinde, între plecarea sa de pe un aeroport situat pe teritoriul unui stat membru și sosirea sa pe un aeroport situat pe teritoriul unui stat terț, o escală programată în afara Uniunii Europene, cu schimbarea aeronavei.

⁽¹⁾ JO C 424, 11.12.2017.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 29 ianuarie 2018 – Mijo Mestrovic

(Cauza C-50/18)

(2018/C 259/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Reclamant: Mijo Mestrovic

Autoritatea pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Intervenientă: Finanzpolizei

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽¹⁾ și Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme naționale care prevede, pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul folosirii forței de muncă transfrontaliere, precum omisiunea de păstrare a documentelor privind salariile, amenzi substanțiale, în special un quantum minim ridicat al amenzii care se aplică *cumulativ* pentru fiecare lucrător vizat?

2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării cumulative a amenzilor pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul folosirii forței de muncă transfrontaliere, dacă nu este prevăzut o limită maximă absolută a amenzii?

⁽¹⁾ JO 1997, L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 29

⁽²⁾ JO 2014, L 159, p. 11

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la
1 februarie 2018 – Zoran Maksimovic**

(Cauza C-64/18)

(2018/C 259/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Reclamant: Zoran Maksimovic

Autoritatea pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Intervenientă: Finanzpolizei

Întrebările preliminare

1) Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽¹⁾ și Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme naționale care prevede, pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul folosirii transfrontaliere a forței de muncă, precum omisiunea de predare a documentelor privind salariile de către întreprinderea care detașează lucrătorii întreprinderii utilizatoare, amenzi substanțiale, în special un quantum minim ridicat al amenzii, care se aplică cumulativ pentru fiecare lucrător vizat?

2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării cumulative a amenzilor pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul folosirii transfrontaliere a forței de muncă, dacă nu este prevăzută o limită maximă absolută a amenzii?

⁽¹⁾ JO 1997, L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 29

⁽²⁾ JO 2014, L 159, p. 11

Recurs introdus la 2 februarie 2018 de Cotécnica, S. C. C. L. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 20 noiembrie 2017 în cauza T-465/16, Cotécnica/EUIPO – Visán Industrias Zootécnicas (Cotecnica OPTIMA)

(Cauza C-73/18 P)

(2018/C 259/23)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Cotécnica, S. C. C. L. (reprezentanți: . C. Erdozain López, J. Galán López și L. Montoya Terán, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală și Visán Industrias Zootécnicas

Prin Ordonanța din 7 iunie 2018, Curtea (Camera a șaptea) respinge recursul ca vădit neîntemeiat și obligă Cotécnica, S. C. C. L.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 22 februarie 2018 – Humbert Jörg Köfler și alții

(Cauza C-140/18)

(2018/C 259/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper

Autoritatea pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Intervenientă: Finanzpolizei

Întrebările preliminare

1) Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽¹⁾ și Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme naționale care prevede, pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul folosirii transfrontaliere a forței de muncă, precum omisiunea de predare a documentelor privind salariile de către întreprinderea care detașează lucrătorii întreprinderii utilizatoare, amenzi substanțiale, în special un quantum minim ridicat al amenzii, care se aplică *cumulativ* pentru fiecare lucrător vizat?

2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării cumulative a amenzilor pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul folosirii transfrontaliere a forței de muncă, dacă nu este prevăzută o *limită maximă absolută* a amenzii?

3) În cazul în care răspunsurile la prima și la a doua întrebare sunt negative:

Articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune unei norme naționale care prevede pentru faptele săvârșite din culpă amenzi în quantum nelimitat și pedepse alternative, privative de libertate de mai mulți ani?

⁽¹⁾ JO 1997, L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 29

⁽²⁾ JO 2014, L 159, p. 11

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la
23 februarie 2018 – Humbert Jörg Köfler**

(Cauza C-146/18)

(2018/C 259/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Reclamant: Humbert Jörg Köfler

Autoritatea pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Intervenientă: Finanzpolizei

Întrebarea preliminară

Articolele 47 și 49 din Carta drepturilor fundamentale trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme naționale care stabilește în mod obligatoriu, în procedura contestației, plata unei părți din cheltuielile de judecată echivalente cu 20 % din sancțiunea aplicată?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la
23 februarie 2018 – Humbert Jörg Köfler și alții**

(Cauza C-148/18)

(2018/C 259/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper

Autoritatea pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Intervenientă: Finanzpolizei

Întrebarea preliminară

Articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune unei norme naționale care prevede pentru faptele săvârșite din culpă amenzi în quantum nelimitat, în special un minim ridicat al sancțiunii și pedepse alternative, privative de libertate de mai mulți ani?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy w Sopocie (Polonia) la 26 martie 2018 – H. W.**(Cauza C-214/18)**

(2018/C 259/27)

*Limba de procedură: polona***Instanța de trimitere**

Sąd Rejonowy w Sopocie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: H. W.

Cealaltă parte din procedură: PSM „K” din G., executor judecătoresc pe lângă Sąd Rejonowy w Sopocie [Tribunalul Districtual din Sopot] Aleksandra Treder**Întrebările preliminare**

- 1) În lumina sistemului taxei pe valoarea adăugată prevăzut de Directiva 2006/112/CE a Consiliului Uniunii Europene din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special a articolului 1, a articolului 2 alineatul (1) literele (a) și (c) și a articolului 73 coroborat cu articolul 78 primul paragraf litera (a) și a principiului neutralității TVA care decurge din acestea, care este un principiu general al dreptului Uniunii, este admisibilă – având în vedere prevederile articolului 29a alineatul 1 și ale articolului 29a alineatul 6 punct 1 din Legea din 11 martie 2004 privind taxa pe valoarea adăugată (text consolidat în Dz.U. 2017, poziția 1221, cu modificările ulterioare – denumită în continuare „u.p.t.u.”) coroborat cu formularea articolului 49 alineatul 1, a articolului 35 și a articolului 63 alineatul 4 din Legea din 29 august 1997 privind executorii judecătorești și executarea silită (text consolidat în Dz.U. 2017, poziția 1277 cu modificările ulterioare – denumită în continuare „u.k.s.e.”) – adoptarea poziției potrivit căreia onorariile percepute de executorii judecătorești includ taxa pe valoarea adăugată (TVA)?

în cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare:

- 2) În lumina principiului proporționalității, care este un principiu general al dreptului Uniunii, este admisibilă adoptarea poziției potrivit căreia executorul judecătoresc – în calitate de plătitor de TVA pentru activitatea de executare desfășurată – deține în fapt toate instrumentele legale pentru a-și îndeplini în mod corespunzător obligația fiscală, care presupune că onorariul perceput în baza prevederilor u.k.s.e. include taxa pe valoarea adăugată (TVA)?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 16 aprilie 2018 – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak/Raiffeisen Bank Polska SA**(Cauza C-260/18)**

(2018/C 259/28)

*Limba de procedură: polona***Instanța de trimitere**

Sąd Okręgowy w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Pârâtă: Raiffeisen Bank Polska SA

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (2) și articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ permit ca, în cazul în care constatarea caracterului abuziv al anumitor clauze contractuale ce reglementează modul de executare a prestațiilor de către părți (cuantumul acestora) determină, în dezavantajul consumatorului, lipsa validității întregului contract, lacunele contractului să fie acoperite nu prin aplicarea unor dispoziții cu caracter supletiv, care înlocuiesc în mod direct clauzele abuzive, ci prin aplicarea dispozițiilor de drept național care prevăd în mod expres că efectele actului juridic se stabilesc de asemenea potrivit principiilor echității (ale conviețuirii sociale) sau obiceiurilor?
- 2) Consecințele eventuale, în privința consumatorului, ale lipsei validității întregului contract trebuie apreciate pe baza circumstanțelor din momentul încheierii acestuia sau pe baza circumstanțelor din momentul apariției litigiului dintre părți cu privire la validitatea clauzei respective (invocarea de către consumator a caracterului abuziv al acestei clauze) și care este importanța poziției exprimate de consumator în cursul unui asemenea litigiu?
- 3) Pot fi menținute dispozițiile care, în sensul Directivei 93/13, constituie clauze abuzive, în cazul în care menținerea acestora în momentul soluționării litigiului prezintă un avantaj obiectiv pentru consumator?
- 4) În lumina articolului 6 alineatul (1) din Directiva 93/13, constatarea caracterului abuziv al unor clauze ce reglementează cuantumul prestației și modul de executare a acesteia poate să conducă la situația în care raportul juridic care determină contractul după eliminarea clauzelor abuzive în privința prestației principale să nu mai corespundă voinței părților? În special, în pofida constatării caracterului abuziv al unei clauze contractuale, pot fi aplicate în continuare alte dispoziții care nu sunt calificate ca fiind abuzive, ce reglementează prestația principală a consumatorului și care, potrivit convenției părților (exprimate în contract), au o legătură intrinsecă inseparabilă cu clauza atacată de consumator?

⁽¹⁾ JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 02, p. 273.

Recurs introdus la 19 aprilie 2018 de Republica Slovacă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 5 februarie 2018 în cauza T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa/Comisia

(Cauza C-271/18 P)

(2018/C 259/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Republica Slovacă (reprezentant: B. Ricziová)

Celelalte părți din procedură: Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., Union zdravotná poisťovňa, a.s., Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 5 februarie 2018 în cauza T-216/15, Dôvera/Comisia, prin care Tribunalul a admis acțiunea formulată de Dôvera;

- respingerea acțiunii formulate de Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. ca nefondată și
- obligarea Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. și a Union zdravotná poisťovňa, a.s. zdravotná poisťovňa, a.s. la plata cheltuielilor de judecată.

În ipoteza în care Curtea ajunge la concluzia că nu dispune de suficiente informații pentru a statua definitiv asupra litigiului, Republica Slovacă solicită Curții, cu titlu subsidiar:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 5 februarie 2018 în cauza T-216/15, Dôvera/Comisia, prin care Tribunalul a admis acțiunea formulată de Dôvera;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, Republica Slovacă invocă patru motive care justifică anularea hotărârii atacate a Tribunalului:

1. Prin intermediul primului motiv, Republica Slovacă arată că, în hotărârea atacată, Tribunalul și-a depășit competența de control jurisdicțional asupra deciziilor Comisiei în materie de ajutoare de stat. Jurisprudența constantă a Curții referitoare la această chestiune este univocă și, potrivit Republicii Slovacă, nu a fost respectată în speță. Republica Slovacă afirmă că, în hotărârea atacată, Tribunalul nu a respectat marja largă de apreciere a Comisiei în ceea ce privește problemele economice complexe și nu a stabilit existența unei erori vădite de apreciere săvârșite de Comisie, ci s-a limitat să substituie cu propria apreciere aprecierea Comisiei, care era în sens contrar, depășindu-și astfel competența de control jurisdicțional.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, Republica Slovacă arată că, în hotărârea atacată, Tribunalul a denaturat sub două aspecte elementele de probă care i-au fost prezentate, ajungând la constatări de fapt material eronate, aceste erori decurgând clar din documente care figurează în dosar. Denaturarea invocată a elementelor de probă privește, pe de o parte, criteriul beneficiilor și, pe de altă parte, criteriul concurenței în cadrul regimului slovac de asigurare obligatorie de sănătate.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, Republica Slovacă arată că, în hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește calificarea regimului slovac de asigurare obligatorie de sănătate, încălcând astfel în același timp articolul 107 alineatul (1) TFUE și principiul securității juridice. Hotărârea atacată este incompatibilă cu jurisprudența anterioară a Curții referitoare la sistemele de securitate socială. Concret, Tribunalul i) s-a pronunțat într-un sens opus față de Curtea în cauzele anterioare similare, ii) s-a pronunțat în același sens precum Curtea în cauze anterioare diferite și iii) nu a respectat esența abordării jurisprudenței anterioare a Curții, potrivit căreia calificarea unui sistem determinat de securitate socială rezultă din caracteristicile sale dominante.
4. În sfârșit, prin intermediul celui de al patrulea motiv, Republica Slovacă afirmă că motivarea hotărârii atacate prezintă mai multe lacune, care justifică anularea hotărârii atacate de Curte. Mai precis, i) Tribunalul nu a explicat unele dintre concluziile și raționamentele sale (care erau, în plus, determinante), ii) motivarea hotărârii atacate este, în mai multe privințe, contradictorie și Tribunalul se contrazice în hotărârea atacată și iii) în motivarea hotărârii atacate, Tribunalul nu a luat în considerare afirmațiile pertinente ale Comisiei și ale Republicii Slovacă. Procedând astfel, Tribunalul nu a respectat cerința motivării care decurge din dispozițiile coroborate ale articolului 36 și ale articolului 53 alineatul (1) din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 20 aprilie 2018 – SIA „Kuršu zeme”

(Cauza C-273/18)

(2018/C 259/30)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SIA „Kuršu zeme”

Pârâtă: Valsts ieņēmumu dienests

Întrebarea preliminară

Articolul 168 litera (a) din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune interzicerii deducerii taxei pe valoarea adăugată achitată în amonte atunci când această interzicere se bazează exclusiv pe implicarea conștientă a persoanei impozabile în conceperea unor operațiuni simulate, însă nu se precizează modul în care rezultatul operațiunilor concrete reprezintă un prejudiciu pentru finanțele publice, prin neplata taxei pe valoarea adăugată sau sub forma unei solicitări nejustificate de restituire a acestor taxe, comparativ cu o situație în care aceste operațiuni ar fi fost concepute în conformitate cu circumstanțele lor reale?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa (Portugalia) la 24 aprilie 2018 – Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal L^{da}/Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo

(Cauza C-277/18)

(2018/C 259/31)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal L^{da}

Pârâtă: Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo

Întrebările preliminare

- 1) Un regim național, stabilit în Portugalia prin Decretul-lege nr. 69/2005 din 17 martie 2005 și prin Decretul-lege nr. 150/90 din 10 mai 1990, prin care se interzice nu numai comercializarea produselor care pot pune în pericol sănătatea și siguranța consumatorilor, deoarece pot fi confundate cu alimente, ci și a produselor care, având în vedere că pot fi confundate cu alte produse (în special cu jucării) ca urmare a aspectului lor, sunt susceptibile, în cadrul unei utilizări normale și rațional previzibile, să pună în pericol sănătatea și siguranța consumatorilor, în special ale copiilor, este compatibil cu dreptul Uniunii – în special cu Directiva 2001/95/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor, cu articolele 28 și 30 din tratat (astfel cum sunt citate în directiva respectivă) și cu Directiva 87/357/CEE ⁽²⁾ a Consiliului din 25 iunie 1987?

- 2) Articolele 34 și 36 din tratat se opun aplicării unui text legal de drept național care interzice pe teritoriul național nu numai comercializarea produselor care pot fi confundate cu produse alimentare, în conformitate cu dispozițiile articolului 1 alineatul (2) din directiva comunitară menționată, ci și a altor produse al căror aspect pot induce consumatorilor impresia că le pot utiliza în alt scop decât cel pentru care au fost concepute, chiar dacă nu reprezintă preparate periculoase în sensul articolului 2 din Directiva 1999/45/CE ⁽³⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 1999 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor periculoase?

⁽¹⁾ JO 2002, L 11, p. 4, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 52.

⁽²⁾ Directiva 87/357/CEE a Consiliului din 25 iunie 1987 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la produsele care, nefiind ceea ce par a fi, pot pune în pericol sănătatea sau siguranța consumatorilor (JO 1987, L 192, p. 49, Ediție specială, 13/vol. 7, p. 246).

⁽³⁾ JO 1999, L 200, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 28, p. 15.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la
24 aprilie 2018 – Manuel Jorge Sequeira Mesquita/Fazenda Pública**

(Cauza C-278/18)

(2018/C 259/32)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Recurent: Manuel Jorge Sequeira Mesquita

Intimată: Fazenda Pública

Întrebarea preliminară

Articolul 135 alineatul (1) litera (l) din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006, privind scutirea operațiunilor de leasing sau de închiriere de bunuri imobile, trebuie interpretat în sensul că scutirea respectivă se aplică unui contract de transfer al dreptului de exploatare agricolă a unor terenuri plantate cu viță de vie de către o întreprindere care are ca obiect de activitate exploatarea agricolă, contract încheiat pentru o perioadă de 1 an, care se prelungește automat pentru aceeași perioadă și în temeiul căruia chiria aferentă trebuie achitată la finalul fiecărui an?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social de Barcelona (Spania) la 24 aprilie
2018 – Magdalena Molina Rodríguez/Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)**

(Cauza C-279/18)

(2018/C 259/33)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Magdalena Molina Rodríguez

Pârât: Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)

Întrebarea preliminară

Interdicția discriminării indirecte pe criterii de sex, prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 79/7 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum articolul 215.1.3 din Ley General de la Seguridad Social [Legea generală a securității sociale] (adoptată prin Decretul regal legislativ nr. 1/94), care, în versiunea modificată prin Decretul lege regal nr. 5/2013 din 15 martie 2013, introduce, pentru ca lucrătorii de peste 55 de ani să aibă acces la ajutorul de șomaj, o nouă condiție – nedepășirea unui anumit nivel de venituri în unitatea familială –, atunci când aceasta generează o limitare a accesului la ajutorul respectiv semnificativ mai mare în ceea ce privește colectivul de potențiali beneficiari de sex feminin (în raport cu cei de sex masculin), astfel cum reiese din datele statistice prezentate?

⁽¹⁾ JO 1979, L 6, p. 24, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 192.

Recurs introdus la 24 aprilie 2018 de Repower AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 21 februarie 2018 în cauza T-727/16, Repower/EUIPO

(Cauza C-281/18 P)

(2018/C 259/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Repower AG (reprezentanți: R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein, V. Kling, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, repowermap.org

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 21 februarie 2018, în cauza T-727/16, primul punct al dispozitivului, în măsura în care se respinge acțiunea;
- Anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 3 august 2016 [cauza R 2311/2014-5 (REV)];
- Obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. EUIPO nu era autorizat să înlocuiască motivarea revocării în cadrul procedurii în fața Tribunalului. EUIPO a modificat obiectul litigiului și încălcat dreptul de a fi ascultat, precum și obligația de a-și exercita puterea discreționară.
2. Principiul general de drept care autorizează retragerea unui act administrativ nelegal nu era aplicabil în speță. Legislația nu prezintă nicio lacună juridică. Dispozițiile articolelor 80 și 83 din Regulamentul nr. 207/2009 reprezintă o *lex specialis*.
3. În temeiul articolului 83 din Regulamentul nr. 207/2009, recurenta nu ar avea sarcina de a demonstra inexistența unui principiu de retragere a actelor administrative nelegale în statele membre.

4. Chiar presupunând că un astfel de principiu general este aplicabil în domeniul dreptului mărcilor, condițiile pentru o revocare completă nu ar fi fost întrunite, având în vedere protecția încrederii legitime.
5. Decizia camerei de recurs prezintă un viciu serios de motivare.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Almería (Spania) la 25 aprilie 2018 – Liliana Beatriz Moya Privitello și Sergio Daniel Martín Durán/Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

(Cauza C-283/18)

(2018/C 259/35)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Almería

Părțile din procedura principală

Apelanți: Liliana Beatriz Moya Privitello și Sergio Daniel Martín Durán

Intimată: Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

Întrebările preliminare

- 1) Utilizarea unuia dintre indicii de referință în contractele de împrumut ipotecar pe termen lung cu dobândă variabilă existenți pe piață, care este publicat în mod oficial de Banco de España [Banca Spaniei], exclude controlul său privind transparența, inclusiv atunci când au fost utilizați indicii autorizați în mod expres de legislația în domeniu, în cazul în care această legislație permite părților să aleagă indicele aplicabil și banca respectivă a utilizat unul dintre ei fără să informeze clientul cu privire la existența altor indici aplicabili mai favorabili pentru consumator?
- 2) Având în vedere că legislația respectivă permite alegerea indicelui de referință aplicabil dintre cei prevăzuți, o reglementare națională precum cea aplicabilă în procedura principală (și anume, printre altele și în principal, Orden de 5 de mayo de 1994 sobre transparencia de las condiciones financieras de los préstamos hipotecarios [Ordinul din 5 mai 1994 privind transparența condițiilor financiare ale împrumuturilor ipotecare], Orden EHA/2899/2011, de 28 de octubre, de transparencia y protección del cliente de servicios bancarios [Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2899/2011 din 28 octombrie 2011 privind transparența și protecția clienților serviciilor bancare], Circular 5/2012, de 27 de junio, del Banco de España, a entidades de crédito y proveedores de servicios de pago, sobre transparencia de los servicios boticarios y responsabilidad en la concesión de préstamos, en desarrollo de las Leyes 10/2014, de 26 de junio, de ordenación, supervisión y solvencia de entidades de crédito [Circulara nr. 5/2012 din 27 iunie 2012 a Băncii Spaniei adresată instituțiilor de credit și furnizorilor de servicii de plată, cu privire la transparența serviciilor bancare și răspunderea privind acordarea împrumuturilor, adoptată în aplicarea Legii nr. 10/2014 din 26 iunie 2014 privind organizarea, supravegherea și solvabilitatea instituțiilor de credit] sau predecesorul său, articolul 48 din Ley 26/1988, de 29 de julio, sobre Disciplina e Intervención de las Entidades de Crédito [Legea nr. 26/88 din 29 iulie 1988 privind disciplina și intervenția instituțiilor de credit] pot fi considerate „acte cu putere de lege sau norme administrative obligatorii” în cadrul contractelor de împrumut ipotecar pe termen lung cu dobândă variabilă, în sensul articolului 1 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 26 aprilie 2018 – Grup Servicii Petroliere SA / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Cauza C-291/18)

(2018/C 259/36)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Grup Servicii Petroliere SA

Pârâte: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Întrebările preliminare

- 1) Dacă articolul 148 litera (c) raportat la litera (a) din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ se interpretează în sensul că scutirea de la taxa pe valoarea adăugată se aplică în anumite condiții livrării unei platforme de foraj marin autoridicătoare, respectiv dacă platforma de foraj marin autoridicătoare se încadrează în noțiunea de „navă” în înțelesul normei juridice de drept al Uniunii Europene, câtă vreme norma respectivă reiese că reglementează, potrivit titlului capitolului 7 din directivă, „scutiri legate de transportul internațional”?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, dacă din interpretarea articolului 148 litera (c) raportat la litera (a) din Directiva 2006/112/CE rezultă condiția esențială pentru aplicarea scutirii de la taxa pe valoarea adăugată în sensul că, în exploatarea sa (ca activitate comercială/industrială), platforma de foraj marin autoridicătoare, care a navigat până în largul mării, trebuie să se afle acolo în mod efectiv în stare de mobilitate, plutire, prin deplasare pe mare, dintr-un punct într-altul, o durată de timp mai mare decât cea în care se găsește în stare staționară, imobilă, ca urmare a activității de forare pe mare, respectiv dacă activitatea de navigație trebuie să fie în mod efectiv preponderentă față de cea de forare?

⁽¹⁾ Directiva TVA 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol.3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la 26 aprilie 2018 – Sindicato Nacional de CCOO de Galicia/Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega

(Cauza C-293/18)

(2018/C 259/37)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din procedura principală

Reclamant: Sindicato Nacional de CCOO de Galicia

Pârâte: Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie să se considere că lucrătorii angajați în conformitate cu articolul 20 din Legea nr. 14/2011 din 1 iunie 2001 privind știința, tehnologia și inovația intră în domeniul de aplicare al Acordului-cadru privind munca pe durată determinată încheiat între CES, UNICE și CEEP, care a condus la adoptarea Directivei 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 ⁽¹⁾?
- 2) Indemnizația pentru încetarea contractelor de muncă trebuie considerată o condiție de încadrare în muncă în sensul clauzei 4 din acordul-cadru?
- 3) În cazul unor răspunsuri afirmative, încetarea contractului de muncă al lucrătorilor angajați în conformitate cu Legea nr. 14/2011 din 1 iunie 2001 privind știința, tehnologia și inovația și încetarea contractului de muncă pe durată nedeterminată din motive obiective, realizată în conformitate cu articolul 52 din Statutul lucrătorilor, trebuie considerate comparabile?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ, există vreun motiv legal pentru diferențele respective?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) la 30 aprilie 2018 – Mediterranean Shipping Company (Portugal) – Agentes de Navegação SA/Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA

(Cauza C-295/18)

(2018/C 259/38)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação do Porto

Părțile din procedura principală

Apelantă: Mediterranean Shipping Company (Portugalia) – Agentes de Navegação SA

Intimați: Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 din Directiva 2007/64/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că executarea unui ordin de plată de debitare directă emis de o întreprindere terță cu privire la un cont care nu îi aparține și al cărui titular nu a încheiat cu instituția de credit nici un contract de servicii de plată pentru o tranzacție unică și nici un contract cadru de prestare de servicii de plată trebuie considerată inclusă în domeniul său de aplicare, definit la articolul respectiv?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare preliminară și având în vedere aceste împrejurări, se poate considera că respectivul titular al contului este un „utilizator al serviciilor de plată” în sensul articolului 58 din directiva menționată?

⁽¹⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO 2007, L 319, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 9 mai 2018 – Terre wallonne
ASBL/Région wallonne**

(Cauza C-321/18)

(2018/C 259/39)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Terre wallonne ASBL

Pârâtă: Région wallonne

Întrebările preliminare

- 1) Decretul prin care un organ al unui stat membru stabilește obiectivele de conservare pentru rețeaua Natura 2000, în conformitate cu Directiva 92/43/CEE din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ⁽¹⁾, constituie un plan sau program în sensul Directivei 2001/42/CE privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului ⁽²⁾ și, mai precis, în sensul articolului 3 alineatul (2) litera (a) sau în sensul articolului 3 alineatul (4) din directiva menționată?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, un astfel de decret trebuie fie supus unei evaluări ecologice în conformitate cu Directiva 2001/42/CE, deși o astfel de evaluare nu este impusă potrivit Directivei 92/43/CEE, în temeiul căreia a fost adoptat decretul?

⁽¹⁾ JO L 206, p. 7.

⁽²⁾ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, p. 30, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 135).

Recurs introdus la 25 mai 2018 de Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA și Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 15 martie 2018 în cauza T-211/16, Caviro Distillerie și alții/Comisia

(Cauza C-345/18 P)

(2018/C 259/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA și Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (reprezentant: R. MacLean, solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea hotărârii Tribunalului în măsura în care a substituit în mod eronat propriul raționament la momentul examinării celui de al doilea motiv invocat în cererea acestora;
- anularea hotărârii Tribunalului pentru motivul că a denaturat în mod vădit dovezile prezentate în fața sa în ceea ce privește evoluția și situația finală a cotei de piață a industriei Uniunii;

- admiterea celui de al doilea motiv al recurentelor întemeiat pe o apreciere incorectă de către Tribunal a situației cotelor de piață și să își exercite competența de a statua cu privire la acest motiv și de a pronunța o hotărâre definitivă;
- în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului pentru a se pronunța în mod corespunzător cu privire la motivul recurentelor în această privință;
- declararea faptului că Tribunalul a săvârșit o eroare vădită de apreciere și că a încălcat articolul 3 alineatele (2) și (5) din Regulamentul de bază ⁽¹⁾, atunci când a ajuns la concluzia potrivit căreia Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere în adoptarea concluziilor sale privind prejudiciul material;
- declararea hotărârii Tribunalului ca fiind insuficient motivată și contradictorie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și procedurii în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Recurentele invocă trei motive în susținerea recursului formulat. Cele trei motive invocate în fața Curții se referă la cel de al doilea motiv invocat în fața Tribunalului. Aceste trei motive sunt rezumate după cum urmează:

1. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin înlocuirea raționamentului Comisiei cu propriul raționament în aprecierea importanței cotei de piață a industriei Uniunii, atât în termeni relativi, cât și în mod absolut, și/sau a denaturat în mod evident dovezile prezentate în fața sa în legătură cu scăderea cotei de piață a industriei Uniunii.
2. Tribunalul a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a încălcat articolul 3 alineatele (2) și (5) din Regulamentul de bază atunci când a ajuns la concluzia potrivit căreia Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere în adoptarea constatărilor sale privind prejudiciul semnificativ.
3. Tribunalul nu și-a motivat corespunzător decizia în această privință, întrucât nu a explicat de ce eroarea Comisiei în aprecierea cotei de piață a industriei Uniunii nu ar justifica anularea deciziei atacate, astfel cum solicită recurente. În plus, motivarea Tribunalului este contradictorie, întrucât constată o eroare de apreciere în evaluarea de către Comisie a cotei de piață a industriei Uniunii, dar apoi se pronunță în favoarea acesteia.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, JO 2009, L 343, p. 51.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 14 iunie 2018 – Spagnolli și alții/Comisia

(Cauzele conexate T-568/16 și T-599/16) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Funcționari — Decesul unui soț funcționar — Succesori în drepturi ai funcționarului decedat — Pensie de urmaș — Pensie de orfan — Schimbare a postului funcționarului, soț supraviețuitor — Adaptare a salariului — Metodă de calcul al pensiilor de urmaș și de orfan — Articolul 81a din statut — Aviz de modificare a drepturilor de pensie — Act care lezează în sensul articolului 91 din statut — Articolul 85 din statut — Restituirea plăților nedatorate — Condiții — Cerere de despăgubire pentru prejudiciul material și moral”)

(2018/C 259/41)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamanți: Alberto Spagnolli (Parma, Italia), Francesco Spagnolli (Parma), Maria Alice Spagnolli (Parma) și Bianca Maria Elena Spagnolli (Parma) (reprezentanți: C. Cortese și B. Cortese, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara și F. Simonetti, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită, în cauza T-568/16, anularea avizului de modificare nr. 3 PMO/04/LM/2015/ARES a Oficiului „Administrarea și Plata Drepturilor Individuale” (PMO) al Comisiei din 6 februarie 2015, în al cărui cuprins se indică noi valori ale pensiilor de urmaș și de orfan acordate reclamanților și, în cauza T-599/16, pe de o parte, anularea deciziei PMO/04/LM/2015/ARES/3406787 a PMO din 17 august 2015 de restituire a plăților nedatorate efectuate în favoarea reclamanților cu titlu de pensii de urmaș și de orfan și, pe de altă parte, repararea prejudiciilor pe care reclamanții pretind că le-au suferit

Dispozitivul

- 1) În cauza T-568/16, respinge acțiunea.
- 2) În cauza T-599/16, anulează decizia PMO/04/LM/2015/ARES/3406787 din 17 august 2015 a Oficiului „Administrarea și Plata Drepturilor Individuale” (PMO) al Comisiei de restituire a sumelor nedatorate plătite reclamanților cu titlu de pensii de urmaș și de orfan și respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate în fiecare dintre aceste cauze.

⁽¹⁾ JO C 111, 29.3.2016 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-140/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2018 – OW/AESA**(Cauza T-597/16) ⁽¹⁾****(„Funcție publică — Agenți temporari — Repartizare în interesul serviciului — Transfer pe un nou post — Eroare vădită de apreciere — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Abuz de putere”)**

(2018/C 259/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: OW (reprezentanți: S. Rodrigues și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Siguranța Aviației (reprezentanți: inițial F. Manuhutu și A. Haug, ulterior A. Haug, agenți, asistați de D. Waelbroeck și de A. Duron, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE având ca obiect anularea deciziei 2015/155/ED din 20 iulie 2015, prin care directorul executiv al AESA a repartizat reclamanta pe un nou post.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă pe OW la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 296, 16.8.2016 (cauză înregistrată inițial în fața Tribunalului funcției publice a Uniunii Europene sub numărul F-27/16 și transferată Tribunalului Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2018 – Sipral World/EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)**(Cauza T-882/16) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca verbală a Uniunii Europene DOLFINA — Lipsa utilizării serioase a mărcii — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Obligație de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 din Regulamentul 2017/1001)”]**

(2018/C 259/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sipral World, SL (Barcelona, Spania) (reprezentanți: R. Almaraz Palmero și A. Ruo, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. Ivanauskas și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentina) (reprezentant: J. Carbonell Callicó, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 septembrie 2016 (cauza R 1897/2015-2) privind o procedură de decădere între La Dolfina și Sipral World

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Sipral World, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 46, 13.2.2017.

Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2018 – Schmid/EUIPO – Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl)

(Cauza T-72/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă Steirisches Kürbiskernöl — Indicație geografică protejată — Articolul 15, articolul 51 alineatul (1) litera (a) și articolul 55 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 18, articolul 58 alineatul (1) litera (a) și articolul 62 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Utilizare serioasă a mărcii — Utilizare ca marcă”]

(2018/C 259/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Gabriele Schmid (Halbenrain, Austria) (reprezentant: B. Kuchar, avocat)

Pârât: Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Graz, Austria) (reprezentanți: I. Hödl și S. Schoeller, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 7 decembrie 2016 (cauza R 1768/2015-4) privind o procedură de decădere între doamna Schmid și Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 7 decembrie 2016 (cauza R 1768/2015-4).
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă EUIPO să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de doamna Gabriele Schmid.
- 4) Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 104, 3.4.2017.

Hotărârea Tribunalului din 12 iunie 2018 – Cotécnica/EUIPO – Mignini & Petrini (cotécnica MAXIMA)**(Cauza T-136/17) ⁽¹⁾**

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative cotécnica MAXIMA — Marca națională figurativă anterioară MAXIM Alimento Superpremium — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 259/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Cotécnica, SCCL (Bellpuig, Spania) (reprezentanți: inițial J. C. Erdozain López, J. Galán López și J.-B. Devaureix, ulterior J. C. Erdozain López, J. Galán López și L. Montoya Terán, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Palmero Cabezas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Mignini & Petrini SpA (Petrignano di Assisi, Italia) (reprezentanți: F. Celluprica, F. Fischetti și F. De Bono, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 17 noiembrie 2016 (cauza R 853/2016-2) privind o procedură de opoziție între Mignini & Petrini și Cotécnica.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Cotécnica, SCCL să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de Mignini & Petrini SpA.

⁽¹⁾ JO C 129, 24.4.2017.

Hotărârea Tribunalului din 14 iunie 2018 – Emcur/EUIPO – Emcure Pharmaceuticals (EMCURE)**(Cauza T-165/17) ⁽¹⁾**

{„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale EMCURE — Mărcile Uniunii Europene și națională verbale anterioare EMCUR — Motiv relativ de refuz — Similitudinea produselor și a serviciilor — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”}

(2018/C 259/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH (Bad Ems, Germania) (reprezentant: K. Bröcker, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Rajh, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Emcure Pharmaceuticals Ltd (Bhosari, India)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 13 decembrie 2016 (cauza R 790/2016-2) privind o procedură de opoziție între Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems și Emcure Pharmaceuticals

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 13 decembrie 2016 (cauza R 790/2016-2) în măsura în care privește serviciile din clasele 42 și 44 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) EUIPO și Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 129, 24.4.2017.

Hotărârea Tribunalului din 14 iunie 2018 – Lion's Head Global Partners/EUIPO – Lion Capital (Lion's Head)

(Cauza T-294/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea European — Marca verbală Lion's Head — Marca verbală a Uniunii Europene anterioară LION CAPITAL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 259/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Lion's Head Global Partners LLP (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: R. Nöske, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Lion Capital LLP (Londra) (reprezentanți: D. Rose și J. Warner, solicitors)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 28 februarie 2017 (cauza R 1478/2016-4) privind o procedură de opoziție între Lion Capital și Lion's Head Global Partners

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Lion's Head Global Partners LLP la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 231, 17.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2018 – Winkler/Comisia**(Cauza T-369/17) ⁽¹⁾****(„Funcție publică — Funcționari — Transferul drepturilor de pensie naționale — Deciziei de stabilire a numărului de ani de plată a contribuțiilor — Termen rezonabil — Dreptul de a fi ascultat — Securitate juridică — Egalitate de tratament — Încredere legitimă — Răspundere — Prejudiciu material”)****(2018/C 259/48)****Limba de procedură: germana****Părțile****Reclamant:** Bernd Winkler (Grange, Irlanda) (reprezentant: A. Kässens, avocat)**Pârâtă:** Comisia Europeană (reprezentanți: T. Bohr și L. Radu Bouyon, agenți)**Obiectul**

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziei Oficiului pentru Administrarea și Plata Drepturilor Individuale (PMO) al Comisiei din 26 septembrie 2016 de stabilire a numărului de ani de plată a contribuțiilor care trebuie luați în considerare în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene, în urma unei cereri de transfer al drepturilor la pensie dobândite de reclamant înainte de intrarea în funcție în serviciul Uniunii și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-ar fi suferit ca urmare a nelegalităților care ar fi fost săvârșite de Comisie cu ocazia soluționării cererii dale de transfer

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 249, 31.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 12 iunie 2018 – Fenyves/EUIPO (Blue)**(Cauza T-375/17) ⁽¹⁾****(„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Blue — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)****(2018/C 259/49)****Limba de procedură: engleza****Părțile****Reclamantă:** Klaudia Patricia Fenyves (Hevesvezekény, Ungaria) (reprezentant: I. Monteiro Alves, avocat)**Pârât:** Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Rajh, agent)**Obiectul**

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 27 martie 2017 (cauza R 1974/2016-5), privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ Blue ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) O obligă pe doamna Klaudia Patricia Fenyves la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 256, 7.8.2017.

Ordonanța Tribunalului din 8 iunie 2018 – Lupu/EUIPO – Dzhihangir (Djili soy original DS)**(Cauza T-456/17) ⁽¹⁾****(„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Djili soy original DS — Marca națională verbală anterioară DJILI — Motiv relativ de refuz — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit lipsită de orice temei juridic”)****(2018/C 259/50)***Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Victor Lupu (București, România) (reprezentant: P. Acsinte, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Ibryam Dzhihangir (Silistra, Bulgaria) (reprezentant: C-R. Romițan, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 3 mai 2017 (cauza R 516/2011-5), privind o procedură de opoziție între domnul Lupu și domnul Dzhihangir

Dispozitivul

- 1) Unește cu fondul excepția de inadmisibilitate.
- 2) Respinge acțiunea.
- 3) Domnul Victor Lupu este obligat la plata cheltuielilor de judecată proprii, precum și a celor efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).
- 4) Domnul Ibryam Dzhihangir suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 309, 18.9.2017.

Ordonanța Tribunalului din 6 iunie 2018 – Grupo Bimbo/EUIPO – DF World of Spices (TAKIS FUEGO)**(Cauza T-608/17) ⁽¹⁾****(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Renunțarea la cererea de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”)****(2018/C 259/51)***Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Grupo Bimbo, SAB de CV (Mexic, Mexic) (reprezentant: N. A. Fernández Fernández-Pacheco, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: V. Ruzek, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: DF World of Spices GmbH (Dissen, Germania) (reprezentant: A. Ebert Weidenfeller, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4 iulie 2017 (cauza R 2300/2016-4) privind o procedură de opoziție între DF World of Spices GmbH și Grupo Bimbo, SAB de CV

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra acțiunii.
- 2) Obligă Grupo Bimbo, SAB de CV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 369, 30.10.2017.

Acțiune introdusă la 3 mai 2018 – ABLV Bank/SRB

(Cauza T-280/18)

(2018/C 259/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ABLV Bank AS (Riga, Letonia) (reprezențanți: O. Behrends, M. Kirchner și L. Feddern, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

- Anularea deciziilor Comitetului unic de rezoluție (SRB) din 23 februarie 2018 cu privire la reclamantă și la filiala acesteia, ABLV Bank Luxembourg SA;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă treisprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că SRB nu avea competență de decizie cu privire la lichidare.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a drepturilor reclamantei prin anunțarea unei decizii formale de a nu adopta măsuri de rezoluție.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a drepturilor reclamantei ca urmare a aprecierii sale eronate în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 ⁽¹⁾.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a drepturilor reclamantei ca urmare a aprecierii sale eronate în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a dreptului reclamantei de a fi ascultată și a altor drepturi procedurale.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a dreptului reclamantei la o decizie motivată în mod corespunzător.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că SRB nu a examinat și nu a analizat cu atenție și cu imparțialitate toate aspectele pertinente ale cauzei.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a principiului proporționalității.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a principiului egalității de tratament.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a dreptului de proprietate al reclamantei și a libertății de a desfășura o activitate comercială.
11. Al unsprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a principiului *nemo auditur*.
12. Al doisprezecelea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către SRB a unui abuz de putere.
13. Al treisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a dreptului reclamantei întemeiat pe articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât nu a reușit să asigure soluționarea cauzelor reclamantei de către instituțiile și organismele competente ale Uniunii.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).

Acțiune introdusă la 3 mai 2018 – ABLV Bank/BCE

(Cauza T-281/18)

(2018/C 259/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ABLV Bank AS (Riga, Letonia) (reprezentanți: O. Behrends, M. Kirchner și L. Feddern, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (BCE)

Concluziile

- Anularea deciziilor Băncii Centrale Europene (BCE) din 23 februarie 2018 potrivit cărora reclamanta este în faliment sau riscă să intre în faliment;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă zece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că aprecierea BCE a criteriului „falimentului survenit sau probabil” al reclamantei și al filialei acesteia ABLV Bank Luxembourg era eronată și deficitară în mai multe privințe.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat dreptul reclamantei de a fi ascultată, precum și alte drepturi procedurale ale acesteia.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat dreptul reclamantei la o decizie temeinic motivată.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că BCE nu a examinat și nu a evaluat cu grijă și în mod imparțial toate aspectele pertinente ale cazului individual.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către BCE a principiului egalității de tratament.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat dreptul de proprietate și libertatea de a desfășura o activitate comercială.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat principiul *nemo auditur*.
9. Al nouălea motiv, faptul că BCE a efectuat un abuz de putere.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului reclamantei în temeiul articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament din partea instituțiilor și organelor competente ale Uniunii.

Acțiune introdusă la 3 mai 2018 – Bernis și alții/SRB

(Cauza T-282/18)

(2018/C 259/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Ernests Bernis (Jurmala, Letonia), Oļegs Fiļš (Jurmala), OF Holding SIA (Riga, Letonia) și Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (**reprezențanți:** O. Behrends, M. Kirchner și L. Feddern, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

- Anularea deciziilor Comitetului unic de rezoluție (SRB) din 23 februarie 2018 cu privire la ABLV Bank AS și la ABLV Bank Luxembourg SA;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă treisprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că SRB nu avea competență de decizie cu privire la lichidare.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a drepturilor reclamanților prin anunțarea unei decizii formale de a nu adopta măsuri de rezoluție.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a drepturilor reclamanților ca urmare a aprecierii sale eronate în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 ⁽¹⁾.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a drepturilor reclamanților ca urmare a aprecierii sale eronate în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a dreptului reclamanților de a fi ascultați și a altor drepturi procedurale.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a dreptului reclamanților la o decizie motivată în mod corespunzător.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că SRB nu a examinat și nu a analizat cu atenție și cu imparțialitate toate aspectele pertinente ale cauzei.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a principiului proporționalității.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a principiului egalității de tratament.

10. Al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a dreptului de proprietate al reclamanților și a libertății de a desfășura o activitate comercială.
11. Al unsprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a principiului *nemo auditur*.
12. Al doisprezecelea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către SRB a unui abuz de putere.
13. Al treisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a drepturile reclamanților întemeiate pe articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât nu a reușit să asigure soluționarea cauzelor ABLV Bank SA de către instituțiile și organismele competente ale Uniunii.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).

Acțiune introdusă la 3 mai 2018 – Bernis și alții/BCE

(Cauza T-283/18)

(2018/C 259/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Ernests Bernis (Jurmala, Letonia), Oļegs Fiļs (Jurmala), OF Holding SIA (Riga, Letonia) și Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (reprezentanți: O. Behrends, M. Kirchner și L. Feddern, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (BCE)

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziilor Băncii Centrale Europene (BCE) din 23 februarie 2018 potrivit cărora ABLV Bank, AS și ABLV Bank Luxembourg, SA sunt în faliment sau riscă să intre în faliment;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă zece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că aprecierea BCE a criteriului „falimentului survenit sau probabil” al ABLV Bank și al filialei acesteia ABLV Bank Luxembourg era eronată și deficitară în mai multe privințe.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat dreptul reclamantelor de a fi ascultate, precum și alte drepturi procedurale ale acestora.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat dreptul reclamantelor la o decizie temeinic motivată.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că BCE nu a examinat și nu a evaluat cu grijă și în mod imparțial toate aspectele pertinente ale cazului individual.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către BCE a principiului egalității de tratament.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat dreptul de proprietate și libertatea de a desfășura o activitate comercială.

8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat principiul *nemo auditur*.
9. Al nouălea motiv, faptul că BCE a efectuat un abuz de putere.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului ABLV Bank în temeiul articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament din partea instituțiilor și organelor competente ale Uniunii.

Acțiune introdusă la 16 mai 2018 – Strabag Belgium/Parlamentul

(Cauza T-299/18)

(2018/C 259/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Strabag Belgium (Anvers, Belgia) (reprezentanți: M. Schoups, K. Lemmens și M. Lahbib, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni în anulare admisibilă și întemeiată;
- în consecință, pronunțarea anulării (i) deciziei din 19 aprilie 2018 de confirmare a deciziei Parlamentului European din 24 noiembrie 2017 de atribuire a contractului care are ca obiect un contract-cadru de lucrări de antrepriză generală pentru clădirile Parlamentului European din Bruxelles (Cererea de ofertă nr. 06/D20/2017/M036) către cinci ofertanți, alții decât SA Strabag Belgium, iar nu acesteia din urmă, și (ii) a raportului de analiză a ofertelor (addendum) redactat la 26 martie 2018 de Comitetul de evaluare desemnat de ordonatorul de credite competent;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a despăgubirilor procedurale.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea:

- (i) articolului 110 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO 2012, L 298, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE, Euratom) 2015/1929 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 octombrie 2015 (JO 2015, L 286, p. 1), care prevede că Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 210 în ceea ce privește detaliile referitoare la criteriile de atribuire, inclusiv oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic;
- (ii) articolului 151, modificat prin Regulamentul delegat (UE) 2015/2462 al Comisiei din 30 noiembrie 2015 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 1268/2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO 2015, L 342, p. 7), care stabilește normele aplicabile în materie de oferte anormal de mici, precum și a

- (iii) articolului 102 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 care consacră principiile generale ale transparenței, proporționalității, egalității de tratament și nediscriminării în materie de achiziții publice.

Reclamanta consideră că aceste norme au fost încălcate, în măsura în care decizia atacată:

- (i) indică faptul că niciun element furnizat fie prin ofertele depuse, fie prin explicațiile suplimentare solicitate ulterior nu ar permite să se afirme că oferta uneia dintre societățile adjuicate ar fi anormal de mică potrivit reglementării aplicabile și
- (ii) desemnează oferta menționată mai sus ca fiind oferta conformă cea mai mică fără o motivare adecvată, deși oferta acesteia din urmă nu ar fi în mod vădit oferta conformă cea mai mică, ar conține prețuri anormal de mici și ar fi trebuit să fie declarată neconformă și respinsă în urma unei examinări mai concrete și aprofundate efectuate de Parlamentul European.

Acțiune introdusă la 8 mai 2018 – MLPS/Comisia

(Cauza T-304/18)

(2018/C 259/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) (Paris, Franța) (reprezentant: M. Gibaud, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea și judecarea abținerii de a acționa a Comisiei Europene, care s-a abținut în mod nelegal să continue soluționarea plângerii asociației Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) din 21 decembrie 2017;
- anularea pur și simplu a deciziei din 7 martie 2018 a Comisiei Europene prin care se refuză continuarea soluționării plângerii asociației Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) din 21 decembrie 2017;
- statuarea potrivit legii în ceea ce privește cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat în special pe o apreciere eronată efectuată în decizia atacată potrivit căreia regimurile franceze de securitate socială ar putea fi calificate drept „regim legal de securitate socială”, deși nu ar fi deloc regimuri destinate ansamblului populației, nici măcar ansamblului persoanelor active, ci regimuri care grupează lucrătorii potrivit statutului lor profesional, cărora ar trebui, prin urmare, să li se aplice Directivele 92/49/CEE și 92/96/CEE.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului uniformității juridice, în măsura în care Franța s-ar afla într-o situație strict asemănătoare cu cea a Slovaciei, pentru care Tribunalul a statuat că „activitatea de furnizare a asigurării medicale obligatorii în Slovacia prezintă, având în vedere scopul lucrativ urmărit de societățile de asigurare medicală și existența unei concurențe intense privind calitatea și oferta de servicii, un caracter economic” (Hotărârea din 5 februarie 2018, Dôvera zdravotná poisťovňa/Comisia, T-216/15, nepublicată, EU:T:2018:64, punctul 68). Potrivit reclamantei, nu s-ar putea, așadar, să se statueze diferit pentru Franța.

Ațiune introdusă la 17 mai 2018 – Hamas/Consiliul

(Cauza T-308/18)

(2018/C 259/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Hamas (Doha, Qatar) (reprezentant: L. Glock, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2018/475 a Consiliului din 21 martie 2018 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2017/1426 (JO 2018, L 79, p. 26);
 - anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/468 al Consiliului din 21 martie 2018 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1420 (JO 2018, L 79, p. 7);
- în măsura în care aceste acte privesc Hamas, inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem;
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe erori săvârșite de Consiliu cu privire la realitatea faptelor imputate reclamantei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe erori de apreciere săvârșite de Consiliu în ceea ce privește caracterul terorist al organizației Hamas.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului neamestecului.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe insuficienta luare în considerare a evoluției situației ca urmare a scurgerii timpului.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă.

Acțiune introdusă la 15 mai 2018 – EPSU și Willem Goudriaan/Comisia

(Cauza T-310/18)

(2018/C 259/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (Bruxelles, Belgia) și Jan Willem Goudriaan (Bruxelles)
(reprezentanți: R. Arthur, solicitor și R. Palmer, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei din 5 martie 2018 de a nu propune Consiliului ca un acord încheiat de partenerii sociali din Uniunea Europeană la 21 decembrie 2015 privind dreptul la informare și la consultare al funcționarilor și agenților administrațiilor guvernelor centrale, încheiat în temeiul articolului 155 alineatul (1) TFUE, să fie pus în aplicare printr-o directivă pe calea adoptării unei decizii a Consiliului în temeiul articolului 155 alineatul (2) TFUE;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată era un act adoptat cu încălcarea articolului 155 alineatul (2) TFUE. Comisia nu avea competența de a refuza să propună punerea în aplicare a acordului printr-o decizie a Consiliului, în lipsa oricărei obiecțiuni fie cu privire la statutul reprezentativ al părților la acord, fie cu privire la legalitatea acordului.
 - Reclamanții afirmă că decizia Comisiei de a nu propune Consiliului punerea în aplicare a acordului printr-o decizie a Consiliului încalcă articolul 155 alineatul (2) TFUE și contravine cerinței de respectare a autonomiei partenerilor sociali, astfel cum este consacrată la articolul 152 TFUE.
 - Reclamanții afirmă de asemenea că Comisia era obligată să adreseze o propunere Consiliului, cu excepția cazului în care aceasta ar fi invocat un motiv întemeiat pentru a concluziona că partenerii sociali părți la acord nu erau suficient de reprezentativi, sau că acordul nu era legal.
 - În plus, reclamanții susțin că Comisia a efectuat o apreciere a oportunității acordului, care nu intră în competența acesteia.
2. Al doilea motiv, prin intermediul căruia reclamanții afirmă că decizia atacată este întemeiată pe motive vădit eronate și nefondate.
 - Reclamanții susțin că motivele invocate de Comisie în decizia atacată nu puteau să justifice refuzul de a adresa o propunere Consiliului în vederea adoptării acordului.
 - Reclamanții afirmă de asemenea să singurele motive care ar fi putut să justifice un refuz ar fi fost o obiecțiune motivată referitoare la caracterul reprezentativ al partenerilor sociali, sau la legalitatea unei decizii a Consiliului de punere în aplicare a acordului sub forma unei directive.

- În plus, reclamantii susțin că Comisia, în orice caz, nu a efectuat o evaluare a impactului, și că, prin urmare, aceasta nu poate justifica prin motive de proporționalitate sau de subsidiaritate orice concluzie de a refuza să propună ca acordul să fie pus în aplicare sub forma unei directive printr-o decizie a Consiliului, chiar dacă în principiu Comisia ar avea dreptul să procedeze astfel.

Acțiune introdusă la 22 mai 2018 – WD/EFSA

(Cauza T-320/18)

(2018/C 259/60)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: WD (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și întemeiată;

În consecință,

- anularea Deciziei din 14 iulie 2017 adoptate de directorul executiv al EFSA în calitate sa de AAIC, din care rezultă că reclamanta nu figurează printre agenții promovați în cursul exercițiului de reîncadrare din 2017;
- anularea Deciziei AAIC din 9 februarie 2018 de respingere a contestației reclamantei din 10 octombrie 2017 împotriva acestei decizii din 14 iulie 2017;
- anularea Deciziei din data de 9 august 2017 (notificată la 10 august 2017) adoptate de directorul executiv al EFSA în calitate de AAIC, referitoare la nereînnoirea contractului de muncă al reclamantei;
- anularea Deciziei AAIC din 12 martie 2018 de respingere a contestației reclamantei din 10 noiembrie 2017 împotriva acestei decizii din 9 august 2017;
- acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile suferite;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive, în ceea ce privește decizia de nereînnoire a contractului său.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea Deciziei din 8 decembrie 2012, „Employment contract management”, adoptată de EFSA.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe dreptul la apărare și, în special, pe dreptul de a fi ascultat.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de solitudine și a „Work instruction” referitoare la „Contract of Employment renewal process”, adoptată de EFSA.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere și pe un abuz de putere.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea „Work instructions” și a obligației de solitudine.

Reclamanta invocă un motiv unic în ceea ce privește decizia de nepromovare, întemeiat pe încălcarea Deciziei din 22 aprilie 2008, „Career of temporary staff and assignment to a post carrying a higher grade than that at which they were engaged”, pe o vădită eroare de apreciere, precum și pe încălcarea principiului nediscriminării.

Acțiune introdusă la 28 mai 2018 – VI.TO./EUIPO – Bottega (Forma unei sticle aurii)

(Cauza T-324/18)

(2018/C 259/61)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Vinicola Tombacco (VI.TO.) Srl (Trebaseleghe, Italia) (reprezentant: L. Giove, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sandro Bottega (Colle Umberto, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene tridimensională (Forma unei sticle aurii) – Marca Uniunii Europene nr. 11 531 381

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 14 martie 2018 în cauza R 1036/2017-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- aprecierea eronată a impedimentelor vizate la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- aprecierea eronată a impedimentelor vizate la articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctele (i), (ii) și (iii) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 31 mai 2018 – Szécsi și Somossy/Comisia

(Cauza T-331/18)

(2018/C 259/62)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamanți: István Szécsi (Szeged, Ungaria) și Nóra Somossy (Szeged) (reprezentant: D. Lazar, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtei să plătească reclamanților despăgubiri de 38 330 542,83 forinți;
- obligarea pârâtei să plătească reclamanților dobânzi în cuantum de 11,95 %/an din suma principală, începând de la 20 aprilie 2016;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea se întemeiază pe următorul motiv.

Reclamanții susțin că Comisia și-a încălcat în mod culpabil obligația de supraveghere de la articolul 17 TUE, întrucât nu a adoptat nicio măsură adecvată pentru a garanta aplicarea de către instanțele maghiare a articolului 13 din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și a dispozițiilor maghiare de transpunere corespunzătoare.

⁽¹⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO 2005, L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

Acțiune introdusă la 28 mai 2018 – Marry Me Group/EUIPO (MARRY ME)

(Cauza T-332/18)

(2018/C 259/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Marry Me Group AG (Zug, Elveția) (reprezentant: G. Theado, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „MARRY ME” – cererea de înregistrare nr. 15 958 226

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 5 martie 2018 în cauza R 806/2017-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;

Motivul invocat

— încălcarea articolului 7 literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 28 mai 2018 – Marry Me Group/EUIPO (marry me)**(Cauza T-333/18)**

(2018/C 259/64)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: Marry Me Group AG (Zug, Elveția) (reprezentant: G. Theado, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „marry me” – cererea de înregistrare nr. 15 952 468

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 5 martie 2018 în cauza R 807/2017-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate.

Motivele invocate

— Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 31 mai 2018 – Mubarak și alții/Consiliul**(Cauza T-335/18)**

(2018/C 259/65)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamanți: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Cairo, Egipt), Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Cairo), Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh (Cairo), Khadiga Mahmoud El Gammal (Cairo) (reprezențanți B. Kennelly QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin și C. Enderby Smith, solicitors)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei (PESC) 2018/466 a Consiliului din 21 martie 2018 de modificare a Deciziei 2011/172/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt, precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/465 al Consiliului din 21 martie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 270/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt, în măsura în care aceste acte se aplică reclamanților;

- declararea articolului 1 alineatul (1) din Decizia 2011/172/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt și a articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 270/2011 al Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt ca fiind inaplicabile, în măsura în care acestea se aplică reclamanților, și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul a săvârșit erori de apreciere întrucât a considerat că criteriul privind desemnarea reclamanților, enunțat la articolul 1 alineatul (1) din decizie și la articolul 2 alineatul (1) din regulament a fost îndeplinit.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea articolului 1 alineatul (1) din decizie și a articolului 2 alineatul (1) din regulament ca urmare (a) a inexistenței unui temei legal valabil și/sau (b) a unei încălcări a principiului proporționalității.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul a încălcat drepturile recunoscute reclamanților prin articolul 6 coroborat cu articolele 2 și 3 TUE și prin articolele 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât a considerat că procedurile judiciare în Egipt respectau drepturile fundamentale ale omului.

Acțiune introdusă la 31 mai 2018 – Saleh Thabet/Consiliul

(Cauza T-338/18)

(2018/C 259/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Suzanne Saleh Thabet (Cairo, Egipt) (reprezentanți: B. Kennelly QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin și C. Enderby Smith, Solicitors)

Pârâtă: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2018/466 a Consiliului din 21 martie 2018 de modificare a Deciziei 2011/172/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt, precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/465 al Consiliului din 21 martie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 270/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt, în măsura în care aceste acte se aplică reclamantei;
- declararea inaplicabilității, în măsura în care o privesc pe reclamantă, a articolului 1 alineatul (1) din Decizia 2011/172/PESC a Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt, precum și a articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 270/2011 al Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că Consiliul a săvârșit erori de apreciere, considerând că criteriul de desemnare a reclamantei, enunțat la articolul 1 alineatul (1) din decizie și la articolul 2 alineatul (1) din regulament a fost îndeplinit.
2. Al doilea motiv întemeiat pe nelegalitatea articolului 1 alineatul (1) din decizie și a articolului 2 alineatul (1) din regulament din cauza (a) lipsei unui temei juridic valabil și/sau (b) a unei încălcări a principiului proporționalității.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a drepturilor recunoscute reclamantei în temeiul articolului 6 coroborat cu articolele 2 și 3 TUE și în temeiul articolelor 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, considerând că procedurile judiciare din Egipt respectau drepturile fundamentale ale omului.

Acțiune introdusă la 5 iunie 2018 – Hauzenberger/EUIPO (TurboPerformance)**(Cauza T-349/18)****(2018/C 259/67)***Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamant: Andreas Hauzenberger (Sinzing, Germania) (reprezentant: B. Bittner, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „TurboPerformance” – cererea de înregistrare nr. 16 053 431

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 5 aprilie 2018 în cauza R 2206/2017-4

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 a Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 5 iunie 2018 – Euronet Consulting/Comisia**(Cauza T-350/18)****(2018/C 259/68)***Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Euronet Consulting EEIG (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: P. Peeters și R. van Cleemput, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei cu dată necunoscută, comunicată reclamantei prin scrisoarea din 26 martie 2018, prin care i s-a respins oferta pentru lotul 2 al licitației EuropeAid/138778/DH/SER/Multi-contract cadru pentru implementarea ajutorului extern 2018 (FWC SIEA 2018) și prin care s-a atribuit contractul unui număr de alți zece ofertanți;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că un grup juridic a fost reprezentat de două ori în același lot.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că o persoană juridică a acționat de două ori în calitate de lider al unui consorțiu și a treia oară în calitate de membru al unui consorțiu.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că un grup juridic a fost reprezentat în mai mult de două loturi.
4. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că un grup juridic a acționat în calitate de lider în mai mult de două loturi.

Acțiune introdusă la 28 mai 2018 – Promeco/EUIPO – Aerts (veselă)

(Cauza T-353/18)

(2018/C 259/69)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Promeco NV (Kortrijk, Belgia) (reprezentanți: H. Hartwig și A. von Mühlendahl, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Aerts NV (Geel, Belgia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial al Uniunii Europene nr. 2018 193-0010

Decizia atacată: Decizia Marii Camere de recurs a EUIPO din 16 februarie 2018 în cauza R 459/2016-G

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;

-
- respingerea acțiunii formulate de Aerts NV împotriva Deciziei diviziei de anulare din 8 ianuarie 2016, cauza ICD 9842;
 - obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă în fața Marii Camere de recurs;
 - obligarea NV Aerts, în cazul în care intervine în această cauză, la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă în fața Marii Camere de recurs.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 25 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002 coroborat cu articolul 6 din același regulament.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO